

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΣ

Χριστός επί γής, γυψώθηκε ...

**Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας
Εύχεται σε όλους
Χρόνια Πολλά για τις γιορτές
& Ευτυχισμένος ο καινούργιος Χρόνος**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΡΓΩΝ

Δημοσιεύουμε παρακάτω το πρακτικό του Τοπικού Συμβουλίου του Χωριού μας σχετικά με τα έργα και τις προτεραιότητές τους:

"Στο Δημοτικό Διαμέρισμα Νεοχωρίου και στο Γραφείο του Κοινοτικού καταστήματος σήμερα στις 15 Νοεμβρίου έτους 2005 ημέρα Τρίτη και ώρα 5 μ.μ. συνεδρίασε το Τοπικό Συμβούλιο αποτελούμενο από τους:

1. Ευφροσύνη Μασγάλα
 2. Κων/νο Φούρλα
 3. Νικόλαο Λούπα
- για να συζητήσει τα παρακάτω θέματα:

"Προτάσεις για έργα στο

Διαμέρισμα, για ένταξή τους στο Τεχνικό Πρόγραμμα του Δήμου".

Η πρόεδρος του Τοπικού (Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

- Υπογράφηκε σύμβαση μεταξύ του Δήμου και του "ΓΓΜΕ" Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών και πολύ σύντομα κλιμάκιο θα επισκεφθεί το Χωριό μας και θα συντάξει σχετική με τις κατολισθήσεις μελέτη.

- Εγκαταστάθηκε ο εργολάβος που ανέλαβε την επισκευή του εξωκκλησιού των Αγίων Αποστόλων. Τα έργα θα γίνουν βάση εγκεκρι-

μένου σχεδίου και με χρήματα των Νεοχωριτών, που πρόσφεραν για το σκοπό αυτό.

- Έγινε ο καθαρισμός και το άνοιγμα του χαντακιού του Βαμπακιά με μισθωμένα μηχανήματα του Δήμου.

- Με έξοδα του Συλλόγου αντικαταστάθηκε η εξωτερική σιδερένια πόρτα της Βιβλιοθήκης του Κοινοτικού Καταστήματος, λόγω σαπισμάτων, από ξύλινη που "δένει" ωραία με το χώρο.

- Με φροντίδα του Τοπικού Συμβουλίου θα σοφатиστεί και θα νοικοκυρευτεί το υπόγειο του Κοινοτικού Καταστήματος ώστε να μεταφερθούν διάφορα περιουσιακά στοιχεία της Κοινότητας ή του Συλλόγου (ίσως και του Μουσείου κατά την ανακαίνισή του).

- Όπως ήταν προγραμματισμένο έγινε κλάδεμα (αποψίλωση κόμης) των πλατανίων της πλατείας από ειδικούς του Καρπενησιού..

ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΣΤΗ ΝΑΥΠΑΚΤΟ

Στις 13/11/2005, ημέρα Κυριακή, μια γλυκιά χειροπωρινή μέρα, ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε αντάμωμα Νεοχωριτών στην πανέμορφη Ναύπακτο, (πρώην πρωτεύουσα της Επαρχίας Ναυπακτίας), στο Κέντρο COPA CAMPANA, στο Ξηροπήγαδο.

Μαζώθηκαν αρκετοί Νεχωρίτες (220 και πλέον) από διάφορα μέρη της Ελλάδας, όπως Αθήνα, Πάτρα, Αγρίνιο, Λαμία, Άγιο Κωνσταντίνο, Μεσολόγγι, Ναύπακτο και από το χωριό, με επικεφαλής τον Παπα-Νίκο.

Οι Νεχωρίτες της Αθήνας, μπήκαν σε ένα πούλμαν, το οποίο ξεκίνησε από Ηλιούπολη, πέρασε από Καισαριανή και από το Κέντρο της Αθήνας και μάζεψε όσους Νεχωρίτες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του

Συλλόγου και βγήκαν στο ραντεβού. Μέσα στο πούλμαν μοιράστηκε έντυπο για το αντάμωμα (Κέντρο, menu, τιμή κλπ.). Οδηγός του πούλμαν (Γιάννης Παναγόπουλος) προσεκτικός, υπεύθυνος, ευγενής, πρόθυμος, εξυπηρετικός, προσαρμοσμένος στα Νεχωρίτικα χνώτα, στάθμευε για καφέ, έβαζε μουσική ανάλογη, για όλα τα γούστα (ηλικιωμένους και νέους).

Στην περίφημη Γέφυρα της ζεύξης Ρίου-Αντιρρίου έγινε το πρώτο αντάμωμα με τους Πατρινούς Νεχωρίτες, που ήρθαν εκεί με τα Ι.Χ. τους. Το έργο αυτό είναι μοναδικό σε διεθνές επίπεδο (φύλλο 93/2003 του "ΝΕΧΩΡΙΤΗ"). Η Γέφυρα φέρει το όνομα του Μεσολογγίτη Χαρίλαου Τρικούπη, ο οποίος διε-

τέλεσε 7 φορές Πρωθυπουργός της Ελλάδας, ήταν οραματιστής, πολιτικός των έργων της εποχής του και σοφόπνευστος του μέλλοντος. Εκεί επισκέφθηκαν οι Νεχωρίτες, όπως είχε προγραμματίσει ο Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου Δημήτρης Καρανδρίκας, το Μουσείο της Γέφυρας. Θαύμασαν το φωτογραφικό υλικό και παρακολούθησαν προβολή ταινίας με το ιστορικό της ζεύξης, από τη μελέτη, τη θεμελίωση, την παράδοση και τα εγκαίνια του Έργου, με τη συνοδεία Μουσικής Θεοδωράκη. Το 50% του Έργου χρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Η Ολυμπιακή φλόγα το 2004, πέρασε πάνω στη μεγα-

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

Τα 55 χρόνια του Συλλόγου μας

Στο φύλλο 83 του 2000 του ΝΕΧΩΡΙΤΗ με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 50 χρόνων από την ίδρυση του συλλόγου μας σημειώνα: «Η συμπλήρωση πενήντα χρόνων ζωής του συλλόγου είναι σημαντικό γεγονός. Και δεν είναι μόνο ο μισός αιώνας το σημαντικό, είναι το γεγονός ότι αυτά τα 50 χρόνια ο σύλλογος ήταν ενεργός και εκπλήρωνε τους σκοπούς, για τους οποίους ιδρύθηκε».

Το 2005 τα χρόνια γίνονται 55 και ο σύλλογος συνεχίζει τη δημιουργική του δράση πάντα με πνεύμα συλλογικότητας, που αποτελεί γνώρισμα της μέχρι τώρα ζωής του. Γιατί πράγματι έχει να εμφανίσει έργο αξιόλογο, με κυριότερο το ότι κατατελεί σημείο αναφοράς για τους Νεχωρίτες, όχι μόνο της Αττικής, αλλά τους απανταχού με την αγαπημένη όλων εφημερίδα, το ΝΕΧΩΡΙΤΗ. Δεν υπάρχει λόγος να γίνει στο ση-

μείωμα αυτό οποιοσδήποτε απολογισμός για τη τελευταία πενταετία, αφού όλα δημοσιεύονται στην εφημερίδα. Πρέπει όμως να τονιστεί ότι την τελευταία πενταετία υπήρξαν σημαντικές πρωτοβουλίες από τις διοικήσεις του συλλόγου σε πολλούς τομείς και αθρόα συμμετοχή των μελών με αξιόλογα και ευχάριστα αποτελέσματα. Σημειώνω τα παραπάνω όχι για έπαινο μόνο, αλλά για να είναι οδηγός για το μέλλον. Και επειδή το μέλλον ανήκει

στους νέους θα ήθελα να απευθυνθώ σ' αυτούς λέγοντας, να ασχολούνται με το σύλλογο και να κρατούν το λάβαρο της ενότητας και της συλλογικότητας ψηλά.

Ένα ακόμα ορόσημο, τα 55 χρόνια ζωής και δράσης του συλλόγου, μεγαλώνει πιο πολύ τις ευθύνες όλων μας απέναντι στο σύλλογο με μια κύρια υποχρέωση, τη ενεργό συμμετοχή μας σε όλες τις εκδηλώσεις, τις ενέργειες και δημιουργικές πρωτοβουλίες.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

Στα μεταχτά...

✓ Την Κυριακή 11/12/2005 αργά το βράδυ στον Τηλεοπτικό Σταθμό του Αγρινίου "ΑΧΕ-ΛΩΟΣ" στη βδομαδιατική εκπομπή του, έγινε συζήτηση για αντισταθμιστικά οφέλη της Δ.Ε.Η. προς τους Δήμους στους οποίους έχουν κατασκευασθεί φράγματά της. Στην εκπομπή αυτή είχε κληθεί και συμμετείχε ο Δήμαρχος Πλατάνου κ Λεωνίδας Κωλέττας, χωρίς να έχει καμία σχέση με τη Δ.Ε.Η., αλλά για να μεταφέρει την εμπειρία του, από τα "ανταποδοτικά οφέλη" όπως τα λέει

εκείνος, της ΕΥΔΑΠ. Η συζήτηση ήταν ενδιαφέρουσα από όλους όσους συμμετείχαν και βέβαια και από το Δήμαρχό μας, ο οποίος έβαλε το δάκτυλο "επί τον τύπον των ήλων" καυτηριάζοντας όσους αθέτησαν τις υποσχέσεις τους και την υπογραφή τους. Ιδιαίτερα τονίστηκε εκ μέρους του η μη πρόσληψη για εργασία των νέων της περιοχής, και όπως ο ίδιος τόνισε το θέμα δεν έχει κλείσει και αναμένεται "καυτός Χειμώνας".

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Καλούνται τα μέλη του Συλλόγου μας στην ετήσια Γενική Συνέλευση, που θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα του Συλλόγου μας Σειρήνων 33, Βύρωνας 5 Φεβρουαρίου 2006, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00' π.μ.

με θέματα ημερήσιας διάταξης:

1. Λογοδοσία Διοικητικού Συμβουλίου.
 2. Έγκριση Απολογισμού Οικονομικού έτους 2005.
 3. Έγκριση Έκθεσης Εξελεγκτικής Επιτροπής.
 4. Ψήφισμα Προϋπολογισμού για το 2006.
 5. Απαλλαγή Διοικ. Συμβουλίου από κάθε ευθύνη.
 6. Ανακοινώσεις - Συζήτηση πάνω σε θέματα που τυχόν προταθούν.
 7. Εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικ. Συμβουλίου.
- Η Παρουσία όλων θεωρείται απαραίτητη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ/ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ

Στις 25 Φεβρουαρίου 2006, ημέρα Σάββατο και ώρα 8.30' μ.μ. θα γίνει ο ετήσιος χορός και η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας, στο Αναψυκτήριο του Δήμου Βύρωνα, στην αίθουσα εκδηλώσεων "ΑΣΤΡΑ".

Για τη συμμετοχή σας ενημερώστε ένα από τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου.

Σας περιμένουμε όλους, με τις οικογένειές σας.

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Μαρία Δασκαλάκη-Χαραλαμπίκη γέννησε δίδυμα, αγοράκι και κοριτσάκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 9/7/2005 στο Αγγρίνιο έγιναν οι γάμοι του Ευάγγελου Γ. Δασκαλάκη και της Παρέλας Τζόουνς.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 3/10/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Δήμητρα σύζυγος Ιωάννη Θ. Μάλιου.

Στις 5/11/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Τασία Σπανού χήρα Ιωάννου.

Στις 18/11/2005 πέθανε στην Αμερική ο Κωνσταντίνος Κολοκύθας σύζυγος της Ειρήνης Ι. Καραλάθ. Τρισάγιο εψάλη στις 22/11/2005, στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος του Harrisburg Pennsylvania και η νεκρώσιμος ακολουθία και ο ενταφιασμός έγιναν στην Ελλάδα, στην πόλη του Αγγρινίου.

Στις 25/11/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στα Πουγκάκια Φθιώτιδας η χήρα Μαρία σύζυγος Χρήστου Ζ. Παπαγεωργίου. Ειδικρινή Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Κρανιάς Κωνσταντίνος	Ευρώ 30
Κανέλλου Παρασκευή	20
Κασιώτης Θεόδωρος	35
	Δολ.

Μαρκιάνο Σωτήρης και Αναστασία	30
Μπουραζέρης Κων/νος	30
Γιάνναρης Κων/νος και Ντίνα	100
Λειβαδίτη Βασιλική Ι.	40
Πανάγος Αθανάσιος Π.	30
Πανάγος Γεώργιος Π.	30
Πανάγος Περικλής Γ.	30
Ευχαριστούμε.	

Ο Σεραφεΐμ Χονδρός (φίλος του χωριού μας) πρόσφερε, για τους σκοπούς του Συλλόγου, το ποσό των 100 Ευρώ.

Τον ευχαριστούμε.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Η Παναγιώτα Πανάγου και τα παιδιά της Ευθύμιος και Βασιλική πρόσφεραν στη μνήμη του συζύγου και πατέρα τους Γεωργίου το ποσό των 60 Δολαρίων.

Ο Γεώργιος Λυμπέρης πρόσφερε στη μνήμη της μητέρας του Γλυκερίας το ποσό των 50 Ευρώ.

Ο Ανδρέας Ασημακάκης πρόσφερε στη μνήμη της Γλυκερίας Λυμπέρη το ποσό των 50 Ευρώ.

Στη μνήμη της Τασίας Σπανού τα ανίψια της Ευαγγελία και Βοσσίλειος Παπακώστας πρόσφεραν το ποσό των 50 Ευρώ.

Η Παναγιώτα Πανάγου πρόσφερε στη μνήμη Κωνσταντίνου Λιάζη το ποσό των 20 Ευρώ.

Ο Γεώργιος Μαρκόπουλος πρόσφερε το ποσό των 30 Ευρώ στη μνήμη του Αναστασίου Παπαγεωργίου.

Η οικογένεια Κωνσταντίνου Λιάζη πρόσφερε στη μνήμη του συζύγου και πατέρα το ποσό των 100 Δολαρίων.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

Ο Αθανάσιος Π. Πανάγος και η σύζυγός του Βασιλική πρόσφεραν στη μνήμη της Γλυκερίας Λυμπέρη το ποσό των 50 Δολαρίων.

Ο Γεώργιος Π. Πανάγος και η σύζυγός του Μαρία πρόσφεραν στη μνήμη του Κωνσταντίνου Λιάζη το ποσό των 50 Δολαρίων.

Η Κική Μάρρου πρόσφερε στη μνήμη του Αναστασίου Παπαγεωργίου το ποσό των 100 Ευρώ.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟΝ Ι. ΝΑΟ ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΩΚΛΗΣΙΑ

Η Βασιλική χήρα Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε:

Στον τον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Νικολάου το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίου Ιωάννου το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίων Αποστόλων το ποσό των 100 Δολαρίων.

Στο Εξωκλήσι Αγίας Παρασκευής το ποσό των 100 Δολαρίων.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ο Αθανάσιος Α. Παπαγεωργίου, ύστερα από επιτυχείς εξετάσεις κατατάχτηκε στο στρατό (μόνιμος) στις Ειδικές Δυνάμεις Αλεξιπτωτιστών Χανίων Κρήτης.

Συγχαρητήρια

ΚΑΤΑΤΑΧΤΗΚΕ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Ο Χρήστος Κανέλλος κατατάχτηκε στο στρατό για να υπηρετήσει τη θητεία του.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Θα ήθελα να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου στο Σύλλογο μας για το Νεχωρίτικο αντάμωμα που οργάνωσε τις 13/11/2005, επίσης ευχαριστώ πολύ τον κύριο Γεώργιο Στεφ. Μάντη για την καλή κριτική που άσκησε πάνω στο ποίημα που έγραψα.

Τέλος θα ήθελα να κλείσω χαιρετώντας όλους τους Νεχωρίτες Ελλάδος και Αμερικής.

Νεχώρι μου περήφανο
Εκεί ψηλά που στέκει
Σε βλέπει η ψυχούλα μου
Και χαίρεται η καρδούλα μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΠ.
ΦΟΥΡΛΑΣ

ΣΤ' ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (ΕΝΑΜ) ΜΕ ΘΕΜΑ:

ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ "Στίχος -Ιστορία-Ήχος": ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ "ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ ΤΑ ΧΩΡΙΑ"

Η Εταιρία Ναυπακτιακών Μελετών οργάνωσε με τη συνεργασία του Δήμου Ναυπάκτου, το Σάββατο 5 Νοεμβρίου 2005, στη Ναύπακτο, εκδήλωση για το Δημοτικό τραγούδι.

Η εκδήλωση είχε μεγάλη επιτυχία χάρη στη ψυχή του Προέδρου της ΕΝΑΜ Χαράλαμπου Χααραλαμπόπουλου, που μαζί με τα υπόλοιπα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου εργάστηκαν για την επιτυχία. Στην εκδήλωση παραβρέθηκε πολύς κόσμος, ως επίσης τίμησαν με την παρουσία τους οι, 1) ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ.κ. Ιερόθεος, 2) ο Βουλευτής Β. Μαγγίνας, 3) ο πρώην Βουλευτής και Υπουργός Αθανάσιος Δημητρακόπουλος, οι Δήμαρχοι, Ναυπάκτου Γιάννης Νταουσάνης, Αποδοτίας Β. Σούζας, Πυλίνης Ιωάννης Μπουλές, Αντιρρίου Γ. Κολοβός, και Πλατάνου Λεωνίδας Κωλέτας, ο Πρόεδρος της Ο.ΣΥΝ Γεράσιμος Μούρτος, και ο Δ/της της Παπαχααραλαμπίου βιβλιοθήκης Ι. Χαλάτσης. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα της Παπαχααραλαμπίου Βιβλιοθήκης.

Το πρόγραμμα άρχισε στις 5,30 μ.μ. του Σαββάτου 5 Νοεμβρίου και το Α' μέρος είχε ως εξής:

1) Εγγραφή Συνέδρων

Το Προεδρείο της εκδήλωσης είχαν

1) Ο Χαράλαμπος Χααραλαμπόπουλος, Πρόεδρος ΕΝΑΜ

2) Ντίνος Μακρυγιάννης, Αντιπρόεδρος ΕΝΑΜ και

3) Ελένη Αλεξοπούλου Μέλος Δ.Σ. ΕΝΑΜ.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος της ΕΝΑΜ, ο Δήμαρχος Ναυπάκτου, και λοιποί επίσημοι προσκεκλημένοι απηύθυναν χαιρετισμό, που συμμετείχαν στην εκδήλωση.

Αναλυτικά το πρόγραμμα συνεχίστηκε με

Α' ΕΝΟΤΗΤΑ

1) "Από τον Όμηρο στο Δημοτικό τραγούδι" κείμενα που έγραψε, και μίλησε η Ευγενία Καραγιάννη-Χαραλαμποπούλου, και αφηγήσεις από Βάσω Τουμπάνου και Άρτεμι Μανδαλίνου.

Β' ΕΝΟΤΗΤΑ

1) Απόστολος Ζορμπάς δ. φιλόλογος - Λυκειάρχης: "Των Δήμων Ναυπάκτου και Αντιρρίου, Δημοτικά τραγούδια".

2) Σπύρος Σκαλτσάς, Ιστορικός, Ερευνητής: "Του Δήμου Αποδοτίας Δημοτικά τραγούδια".

3) Γιάννης Τσιώτας, Δ/της Δημ. Σχολείου: "Του

Δήμου Πλατάνου Δημοτικά τραγούδια".

4) Μαρία Ζαμπάρα, Φιλολόγος: "Του Δήμου Πυλίνης Δημοτικά τραγούδια".

5) Γιάννης Δελημάρης, Αρχαιολόγος: "Του Δήμου Χάλκειας Δημοτικά τραγούδια".

6) Νίκος Τρουσιάνος, Φιλολόγος: "Από την Ζυγιά στην Κομπανία".

Όταν οι ανωτέρω εισηγητές αναφέροντο σε κείμενα Δημοτικών τραγουδιών, τα κείμενα αυτά παρουσιάζονταν σε οθόνη, συγχρόνως αυτά από κασέτα μεταδιδόταν ηχητικά, (τραγουδώντουσαν από διάφορα ηλικιωμένα άτομα παρόντα η μη. Στη συνέχεια εγένοντο συζητήσεις και παρεμβάσεις από το κοινό που παρακολουθούσε την εκδήλωση, και οι προλαλήσαντες εισηγητές εδίδοντο απαντήσεις.

Επίσης η ΕΝΑΜ βράβευσε αιέμνηστους Μουσικούς που ερμήνευσαν Δημοτικά τραγούδια, και που τα βραβεία παρέλαβαν συγγενικά τους πρόσωπα.

Συγχρόνως βραβεύτηκαν και πολλοί επιζώντες απόμαχοι του Μουσικού Δημοτικού τραγουδιού. Και τέλος από αυτούς τους απόμαχους πραγματοποιήσαν εκτέλεση Δημοτικών τραγουδιών, όπου τραγούδησε, η απόμαχος τραγουδίστρια Γκανιάτσου.

1) Το Β' ΜΕΡΟΣ, είχε ως κάτωθι:

Την Κυριακή 6 Νοεμβρίου 2005, και ώρα 11 π.μ. πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Αντιρρίου, εκδήλωση, όπου ο Πρόεδρος της ΕΝΑΜ Χαράλαμπος Χααραλαμπόπουλος, παρουσίασε το βιβλίο που έγραψε:

"ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ ΤΑ ΧΩΡΙΑ".

Και σε αυτή την εκδήλωση παρέστη πολύς κόσμος ως και οι επίσημοι που αναφέρω, και παρέστησαν στο Α' Μέρος της εκδήλωσης.

Και τέλος ο Δήμαρχος Αντιρρίου σε παραλιακό κέντρο του Αντιρρίου παρέθεσε γεύμα στα μέλη της ΕΝΑΜ, στους εισηγητές και επισήμους που παρέστησαν στις εκδηλώσεις.-

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΑΘΗΝΑ 22 Νοεμβρίου 2005

Αγαπητέ μου κ. Πρόεδρε
Σας εσωκλείω ένα μικρό κριτικό σημείωμα για δύο σημαντικές καταγραφές δύο αξιολογών συγχωριανών σας, για τους οποίους όλοι μας οφείλουμε να είμαστε υπερήφανοι, με την ελπίδα ότι θα δει το φως της δημοσιότητας στο ΝΕΧΩΡΙΤΗ. (Σημ. "ΝΕΧΩΡΙΤΗ": δημοσιεύεται σε άλλη στήλη).

Ακόμη σας αποστέλλω μία δική μου λαογραφική μελέτη που κατάφερα να ολοκληρώσω και που οι Δήμοι της Επαρχίας μας έκριναν ευκαίριο να κυκλοφορήσουν με δική τους δαπάνη.

Τέλος σας εσωκλείω και τη γνωστή μελέτη μου για τον ΚΟΣΜΑ ΤΟΝ ΑΙΤΩΛΟ, στη δεύτερη σελίδα της οποίας θα διαβάσετε τον ειδικότερο σκοπό για τον οποίο κυκλοφορεί, ελπίζοντας ότι και ο Σύλλογός σας θα συνδράμει το σκοπό αυτόν, όπως έκαναν οι περισσότεροι, μέχρι στιγμής, Σύλλογοι της Ναυπακτίας.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Νικόλαος Απ. Παραλίκας

★ ★ ★

Αθήνα Δεκέμβριος 2005

Αγαπητοί συγχωριανοί,
Σας αποστέλλω το ποίημά μου "Εγώ" (εγωισμού ωδή) με το οποίο συμμετείχα στις

γενικότερα λογοτεχνικές και ειδικότερα ποιητικές εκδηλώσεις της Ο.Τ.Ο.Ε. για το έτος 2005, με την παράκληση να τύχει της δημοσίευσής του στην εφημερίδα μας τον Νεχωρίτη.

Ευχαριστώ

Με τιμή

Γεώργιος Στεφ. Μάντης

★ ★ ★

Εγωισμού ωδή
"ΕΓΩ"

Εγώ ...κρατώ τα έργα εκεί...

Εγώ.....

.....χωρίς εμένα είναι φτηνοί εγωισμοί είναι... ναι... τιποτένια.

Εγώ... είμαι αυτός εκεί...

Εγώ.....

.....χωρίς εμένα το τίποτα επικρατεί αυτά... τελεία και τέρμα.

Εγώ...είμαι το πάν εκεί...

Εγώ.....

.....χωρίς εμένα θα είναι άκαιροι οι καιροί θα είναι όλα ψέμα.

Εγώ...ο μοναδικός εκεί...

Εγώ.....

.....για σας ...σ' εμένα... ..η προσφορά μου είναι γνωστή

"δοξάστε με" είναι το θέμα κι όλα θα ν' αγιασμένα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΦ. ΜΑΝΤΗΣ

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου
Νεχωριτών Ναυπακτίας
Κωδικός 3327

★★★

Εκδότης

ΚΩΝ. Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ./Fax: 210.76.45.280

Internet site: www.nehoritis.gr

★★★

Ηλεκτρονική σελ/ση -
Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ.-Fax: 210.52.38.107

★★★

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγισιλάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 210.52.36.835

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 210 9717629 - 210 7645280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

ΚΩΝ. Γ. ΜΑΝΤΗ
Η 50ΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ - ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
1950 - 2000

Επαινετή η προσπάθεια του κ. Κ. Γ. Μάντη να εκδώσει την 50χρονη ιστορία του συλλόγου μας. Όμως "ένας κύκος δεν φέρνει την Άνοιξη".

Για την αντικειμενική συγγραφή τέτοιου βιβλίου χρειαζόταν η συνεργασία του και με άλλα πεπειραμένα μέλη του συλλόγου και τέτοια έχουμε πολλά. Το βιβλίο -σύμφωνα με τον τίτλο του- έπρεπε να περιέχει την ιστορία του μέχρι το 2000, ήτοι: ίδρυση και δράση των εκάστοτε Διοικητικών συμβουλίων, έργα κι εκδηλώσεις (συνεστατιάσεις, εκδρομές κ.ά). Κι έργο του συγγραφέα ιστορίας είναι η παράθεση των ιστορικών γεγονότων, χωρίς υποκειμενικές κρίσεις και εγωιστικές περιαυτολογίες. Εδώ παρατηρούμε ένα βιβλίο ογκώδες και παραφορτωμένο με περιττά και άσχετα στοιχεία. Εάν ήθελε να τα περιλάβει, έπρεπε ν' αλλάξει τον τίτλο του βιβλίου, γιατί αυτά αναφέρονται και στο σύλλογο Νεοχωριτών Αμερικής και στο χωριό, μέχρι σήμερα.

Επίσης παρέθεσε και στο κείμενο (41), αλλά και κυρίως στο τέλος 57 ολοσέλιδες φωτογραφίες χ2 σελίδες =98 δηλ.196, σκέτες μονιζούρες μαύρες. Από το άλμπουμ 5 είναι από τον εορτασμό των 50 χρόνων του συλλόγου στο χωριό, 7 από την κοπή βασιλόπιτας στα γραφεία του (κι όλες με πρόεδρο τον ίδιο) και όλες άσχετες με το κείμενο. Πολλές είναι δημοσιευμένες, αλλά καθαρές.

Ειδικές παρατηρήσεις

1. Πολυλογία και περιττολογία χαρακτηρίζει την ύλη του βιβλίου.
2. Επαναλαμβάνει δύο φορές το ιστορικό της ίδρύσεως του συλλόγου (σελ. 9-16 και 303-7).
3. Έχει ασυνταξίες, ορθογραφικά λάθη, ασάφειες και παραλείψεις ουσιαστικών στοιχείων. (π.χ. Πλειοκτίζεται, αντί του ορθού Πλιοκτίζεται, εργαζόμενοι στο γραφείο Εταιρείας, μέτοχος και Διευθυντής (!) (σελ. 319), τους προέτρεψε, αντί προέπεμψε (σελ. 324 κ.ά).

4. Ασαφής η αναφορά του στην κρίση του συλλόγου του 1955. (σελ.317).

5. Η αλλαγή της επωνυμίας του "Σύλλογος των απανταχού Νεοχωριτών" σε "Σύλλογο των εν Αθήναις Νεοχωριτών" ήταν πρόταση δική μου, προέδρου τότε.

6. Αναφέρει πλειστάκις και φορτικά, όσα αφορούν το άτομό του και παραλείπει εσκεμμένα, όσες ενέργειες έγιναν από άλλα μέλη και Διοικητικά Συμβούλια. Έτσι πολύ συχνά γράφει τ' όνομα Κ. Μάντη, σ' όσα κείμενα περιέχουν ενέργειές του και τη λέξη "εγώ". Και ξεχνά αυτό που ανέφερα στο λόγο μου στη γιορτή του συλλόγου στο χωριό στις 20-8-2000. Είχα ειπεί : σε συλλογικές ενέργειες δεν πρέπει να λέμε: Εγώ , αλλά εμείς!

7. Δεν έχουν θέση στο βιβλίο: τα ψηφίσματα, οι νεκρολογίες, οι συγχαρητήριες επιστολές κι οι αναφορές σε ασήμαντα πράγματα (σελ.137, 186, 257).

8. Η συχνά επαναλαμβανόμενη "Νεχωρίτικη Ιδέα", τι σημαίνει;

9. Αναφέρει, ότι "μοναδικός λαογράφος" στο Νεχώρι ήταν ο μακαρίτης Δ. Β. Φούρλας και αποσιωπά τα δυό μου Λαογραφικά βιβλία (1961,1993).

10. Τα παράπονα του κ. Μάντη, οι παρατηρήσεις και οι κρίσεις του για ορισμένες ενέργειες του τωρινού Διοικητικού Συμβουλίου είναι άπρεπες. Αυτές δεν γράφονται, αλλά λέγονται στη Γενική Συνέλευση. Δεν έχουν άλλωστε και θέση στο βιβλίο, αφού αναφέρονται στο έτος 2003.

Τελειώνω με δύο απορίες μου:

1. Ο χρηματοδότης της εκδόσεως αυτού του βιβλίου είχε γνώση του περιεχομένου του; Το διάβασε και το ενέκρινε;
2. Γιατί δεν αναγράφεται το τυπογραφείο, στο οποίο εκδόθηκε; "Κρινέτωσαν οι επαίοντες"! (δηλαδή: Ας κρίνουν αυτοί, που ξέρουν).

Μετά πλείστης τιμής
Δημ. Ντούζος
Αθήνα 20-11-2005

☆☆☆

Δύο εργάτες του πνεύματος

Αιφνιδιαστήκαμε ευχάριστα όσοι είχαμε την τύχη να πέσουν στα χέρια μας οι δημιουργίες δύο εργατών του πνεύματος, που εκπορεύονται από τα βορινά όρια των Κραβάρων, από το ακριτικό Νεχώρι που ακουμπάει στη γειτονική Ευρυτανία. Μιλάμε για δύο καλογραμμένα και ομορφοτυπωμένα βιβλία που κυκλοφόρησαν σχεδόν μαζί. Έχουν τίτλους: **«ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ - Διάβασέ με κι άκουσε με! - ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΙ ΟΧΙ ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ»**, το πρώτο και **«Είναι ο Τόπος μου»**, το δεύτερο.

Πρόκειται για δύο πνευματικά δημιουργήματα υψηλού επιπέδου. Τα' γράψαν και τα κυκλοφόρησαν δύο Νεχωρίτες. Ο παιδαγωγός και πρώην Διευθυντής του Πρώτουπου Σχολείου της Μαρωσλείου Παιδαγωγικής Ακαδημίας Δημήτριος Ντούζος του Γρηγορίου το ένα και ο υπηρέτης της επιστήμης του Ιπποκράτη και Επίκουρος Καθηγητής Παιδιατρικής Παύλος Κ. Βλάχος το άλλο. Το πρώτο αποτελεί αυτοέκδοση, ενώ το δεύτερο κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «Ιωλκός».

Εκφράζοντας το θαυμασμό και

τη/εκτίμησή μου για το σπάνιο λογοτεχνικό ταλέντο και την εξαιρετική συγγραφική ικανότητα των δύο συγχωριανών, θα πω ότι και οι δύο μιλάνε στην ψυχή μου. Και αυτό όχι μόνο γιατί με τα βιβλία αυτά στα χέρια μου ξεπέρασα κάποια προηγούμενα διαβάσματα που αποτελούσαν ρεκόρ συνεχούς ανάγνωσης -πράγμα που αποτελεί απόδειξη της αξίας του περιεχομένου τους- αλλά και γιατί με τα πονήματά τους αυτά οι δύο καταξιωμένοι χειριστές του γραπτού λόγου αναβαθμίζουν και ανεβάζουν την πνευματική κλίμακα στον τόπο μας. Και ακόμη, γιατί με την καλλιτεχνική συγγραφική γραφίδα τους, σφράγισαν και ανέδειξαν το σύνολο των πνευματικών -μαζί και των υλικών- δημιουργημάτων στον τόπο μας και την πολιτιστική αντίληψη των ανθρώπων της εποχής στην οποία αναφέρονται.

Παρουσιάζουν τα δύο παραπάνω βιβλία χειροπιαστό και κάνουν αισθητό τον πολιτισμό της Ναυπακτίας -και της παραπέρα κοντινής περιοχής- στο πρόσφατο παρελθόν. Εκείνων της προπολεμικής, της κα-

Βρισκόμαστε στα 1940.

Οι μάχες μαινόνται πάνω στ' Αλβανικά βουνά. Οι Ιταλοί υποχωρούν και οι Έλληνες στρατιώτες τους κυνηγούν ασταμάτητα, γράφοντας με το αίμα τους νέες σελίδες δόξας.

Στην Αθήνα καταφτάνουν οι βαριά πληγωμένοι, που νοσηλεύονται, στα μεγάλα της Νοσοκομεία. Οι ακρωτηριασμοί είναι στην ημερήσια διάταξη. Τυχεροί, μέσα στην ατυχία τους, όσοι έβγαιναν αρτιμελείς απ' τα θεραπευτήρια.

Όταν οι τραυματίες άρχιζαν να γίνονται καλά, όσοι μπορούσαν να κυκλοφορούν, έπαιρναν άδεια για λίγες ώρες από τις κλινικές τους, να βγουν στην πόλη, να πάνε σε συγγενείς τους ή για περίπατο και διασκέδαση μέχρι να πάρουν το εξιτήριο για τα σπίτια τους ή για το μέτωπο και πάλι.

Πολλοί έκαναν χρήση αυτής της ευεργετικής διάταξης και έβγαιναν, έστω για λίγο, για να ξεφύγουν από τη μυρουδιά του κλωροφόρμιου, τον αβάσταχτο πόνο του θαλάμου και το φτεροκόπημα του θανάτου. Είχαν μάλιστα «ελευθέρως» εκτός απ' τα μέσα συγκοινωνίας και στα θέατρα.

Πολλοί ήταν εκείνοι που πήγαιναν για να διασκεδάσουν με τις επιθεωρήσεις της εποχής, που είχαν για ήρωες τους γενναίους ευζώνους και τους φαντάρους.

Ο Μήτρος, από κάποιο χωριό της Ρούμελης, βαριά πληγωμένος στα πόδια, αφού νοσηλεύτηκε για αρκετές ημέρες σε κάποιο Νοσοκομείο, άρχισε δειλά δειλά να στέκεται όρθιος, αφού γλίτωσε τα πόδια του απ' τον ακρωτηριασμό.

Σιγά σιγά τα πρώτα ασταθή βήματά του έγιναν σταθερά και με τη βοήθεια της πατερίτσας μπορούσε να περπατάει άνετα.

Σαν κατάλαβε τον εαυτό του δυνατό, είπε κι αυτός να πάει να δει την Αθήνα και να διασκεδάσει.

Είχε ακούσει πως στο θέατρο χαλούσε κόσμο μια επι-

Ιστορίες παλιές

Ημέρες του '40

θεώρηση και θέλησε να πάει να δει τι πράμα είναι το θέατρο, γιατί δεν είχε ξαναδεί. Παίρνει λοιπόν τις πατερίτσες του και κούτσα - κούτσα έφτασε στη στάση του τραμ.

Όλοι παραμέρισαν και βρέθηκε πρώτος στην ουρά. Υπήρχε, βλέπετε, τότε ακόμη ο σεβασμός στους ανάπηρους, τους γέροντες και τους ανήμπορους.

Ήρθε το τραμ... Μπήκε μέσα, κάθισε στη θέση του και πήρε αγκαλιά τις πατερίτσες του, για να μην πεδικλώνει τους επιβάτες.

Βρε παιδί, είπε στον εισπράκτορα, σε παρακαλώ, να με κατεβά'εις, στο θέατρο, γιατί δεν κατέχω απ' Αθήνα.

Μείνε ήσυχος, φαντάρε, του απάντησε ο εισπράκτορας.

Δεν είμι φαντάρος, διαμαρτυρήθηκε ο Μήτρος, είμι εύζωνας, γιατί θεώρησε υποτιμητικό έναν αϊτό των βουνών να τον αποκαλούν «φαντάρο».

Με συμπαθάς, τσολιά μου, δε σε πρόσεξα, ζήτησε συγγνώμη ο εισπράκτορας.

Το τραμ κατηφόρισε προς την Αθήνα. Ο Μήτρος κοιτούσε από το παράθυρο την πόλη, που έβλεπε για πρώτη φορά και θαύμαζε τα πελώρια κτίρια και τους φαρδιούς δρόμους της.

Σε κάποια στιγμή ο εισπράκτορας φωνάζει:

Εδώ θέατρο... Μπορεί να κατέβει ο εύζωνας, τονίζοντας το «εύζωνας», για να μην έχει και πάλι καμιά παραξήγηση.

Ο Μήτρος στηρίχτηκε στις πατερίτσες του και κούτσα - κούτσα κατέβηκε από το τραμ. Ακριβώς μπροστά του ήταν η είσοδος του θεάτρου με τις μεγάλες επιγραφές και τις τεράστιες φωτογραφίες των πρωταγωνιστών.

Πέρασε την είσοδο και μπήκε στην αίθουσα. Έμεινε με το στόμα ανοικτό. Τι πελώρια αίθουσα! Πόσα καθίσματα! Κι εκείνα τα φώτα λαμπρότερα από τον ήλιο!

Ήταν νωρίς ακόμα και οι θέσεις ήταν αδειανές. Ο Μήτρος προχώρησε προς τις πρώτες σειρές και έπιασε μια θέση. Η ώρα περνούσε κι οι θεατές άρχισαν να έρχονται και οι θέσεις να καταλαμβάνονται. Σε κάποια στιγμή και ενώ ο Μήτρος περιεργαζόταν πότε τον κόσμο, πότε τα φώτα και πότε τη μεγάλη αυλαία, έρχεται η ταξιθέτρια του θεάτρου συνοδεύοντας μια κυρία, που φαινόταν καθώς πρέπει και του λέει:

Ο κύριος, παρακαλείται, να σηκωθεί. Η θέση αυτή είναι της κυρίας...

Ο Μήτρος κοίταξε με λοξό μάτι μια την ταξιθέτρια και μια την κυρία, πήρε τα δεκανίκια του και πήγε πιο πέρα, σε μια άλλη θέση αδειανή και κάθισε.

Δεν πέρασε πολλή ώρα και να σου, πάλι η ταξιθέτρια. Τούτη τη φορά συνόδευε ένα ηλικιωμένο ζευγάρι.

Ο κύριος να σηκωθεί, του είπε. Η θέση αυτή ανήκει στον κύριο.

Ο Μήτρος άρχισε να δυσανασχετεί. Τι πάει να πει «ανήκει στον κύριο». Από το σπίτι τ' τ'ν ίφιρι; Δεν είπε όμως τίποτα. Έδωσε τόπο στην οργή. Πήρε και πάλι τις πατερίτσες του και μετακόμισε λίγες θέσεις παραπέρα. Όμως έβραζε από θυμό για την περιφρόνηση που του γινόταν.

Ύστερα από λίγο, να σου και πάλι η ταξιθέτρια. Τώρα συνόδευε ένα γαλονά. Στάθηκε μπροστά του και του είπε:

Η θέση που κάθεστε είναι του αξιωματικού, ο κύριος πρέπει να σηκωθεί.

Ο Μήτρος δεν άντεξε περισσότερο και ξεερράγει.

Ο κύριος, της είπε, σ'κώθ'κι κι ξανασ'κώθ'κι, κι δε ματασ'κώνιτι κι άρπαξε την πατερίτσα.

Ο αξιωματικός, για να μη δημιουργηθεί θόρυβος μέσα στην αίθουσα, γιατί είδε το στρατιώτη με άγριες διαθέσεις, είπε στην ταξιθέτρια:

Δεν πειράζει, κυρία μου, αφήστε το φαντάρο... Εγώ θα πάω πιο πίσω.

Δεν είμι φαντάρος ταγματάρχα, είμι εύζωνας.

Ω! με συγχωρείτε, είπε ο αξιωματικός, δε σε πρόσεξα και πήγε και κάθισε σε αδειανή θέση παραπίσω.

Στο μεταξύ η αυλαία άνοιξε, τα φώτα έσβησαν και δε μπόρεσε να διακρίνει ο Μήτρος αν ο ταγματάρχης ήταν κι αυτός τραυματίας ή ήταν απ' αυτούς που ...πολεμούσαν απ' την Αθήνα.

π.μ.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ (των στην Αθήνα και στη υπόλοιπη Ελλάδα Νεοχωριτών Ναυπακτίας)

Στα χρόνια της πρωτεύουσας του εσωεξριζωμού η ανάγκη είν' κυρίαρχη να βρίσκονται οι πατριώτες με το ενδιαφέρον τους στραμμένο στο Νεχώρι. Μαζεύτηκαν στις 23 Αυγούστου του '50 (1950) 80(ογδόντα) κι αποφάσισαν την ίδρυση συλλόγου των στην Αθήνα χωριανών σε χωριανού ταβέρνα. Το '51(1951) εγκρίνεται το καταστατικό του κι απ' τα μέσα τ' Απριλίου αρχίζει ο αγώνας. Μέσα στο '84 (1984) αποκτάται και η στέγη στον Βύρωνα και στην οδό «Σειρήνων 33».

Με την ελπίδα πως εκεί θα βρίσκεται το κέντρο του καθενός απ' το Νεχώρι όπου κρατάει η σκούφια, για έργα δημιουργικά, για άσβηστη την μνήμη προς το Ναυπάκτιο έδαφος τον τόπο των προγόνων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΜΑΝΤΗΣ

Αθήνα Νοέμβριος 2005
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΠ. ΠΑΡΑΛΙΚΑΣ

Η ΚΡΑΥΓΗ

Κόντευε να βγει ο Μάιος, μα τα βράδια το κρύο επέμενε. Αυτό το χειμώνα δα τους σάπισε η βροχή και το χιόνι. Χορτάρισαν κι οι πέτρες.

Τις τελευταίες μέρες "έδινε" ο ήλιος το πρωί, μα το βράδυ έψηνε τα φιδία απ' τον πάγο.

Ο Μπαρμπα-Σπύρος σκάλιζε το τζάκι. Τα μάτια του κοίταζαν τη φωτιά, μα δεν την έβλεπαν. Ο νους του, γι' άλλη μια φορά ήταν αλλού.

- Δεν βγήκες σήμερα στην αγορά, έσπασε τη σιωπή η Χρυσούλα η γυναίκα του και σαν είδε πως δεν απάντησε συνέχισε. Να σου πω; Καλλίτερα! Κάθε φορά που βγαίνεις, όλο και κάτι θα πεις. Εφ'φέ μύριζε το τσίπουρο απ' την αυλόπορτα.

- Ε! τσίπουρο ήπιαμε γριά, τσίπουρο μύριζε. Αν ήμουν λάμπα θα μύριζε πετρέλαιο. Αντιγύρισε ο μπάρμπα-Σπύρος.

- Μην αρπάζεσαι, χριστιανέ μου. Για το καλό σου το λέω. Θυμάσαι τι σου είπε ο γιατρός πέρσι στο Καρπενήσι; Αν θες να ζήσεις κάμποσα χρόνια ακόμα, μπαρμπα - Σπύρο πρέπει να κόψεις πιο-τί και τσιγάρο, κι αν δεν μπορείς να τα κόψεις τουλάχιστον να τα ελαττώσεις. Αλλά εσύ που; ΚΟΤΡΟΝΑ!

- Αν κόψεις το τσιγάρο και πιωτό γυναίκα, δε ζεις πιότερο, απλώς δεν περνάει ο καιρός σου μέχρι να πεθάνεις και σου φαίνεται.

Η κουβέντα κόπηκε. Ο μπαρμπα-Σπύρος γύρισε στη φωτιά του, κι έβγαλε το καπνοσάκουλο να στρίψει τσιγάρο κι η γριά σηκώθηκε να ζεστάνει φαγητό. Έτσι πέρναγαν οι μέρες τον τελευταίο χρόνο. Κάποτε είχαν και την τηλεόραση συντροφιά, μα από τότε που τον είδανε, σ' ένα "παράθυρο" ένα βράδυ πάει κι αυτή.

Πάει ένας χρόνος περίπου, όταν ένα βράδυ σε μια συζήτηση τον είδαν στολισμένο σαν γαμπρό να αγορεύει. Κοκάλωσαν στις καρέκλες τους τα γερόντια.

- Μα αυτός δεν είναι ο Γιάννης μας; Φώναξε η γριά. Αυτός είναι Χρυσούλα.

- Και τότε γιατί τον λέει "Αγγέλου" αυτή; ρώτησε η γριά.

- Ε, φαίνεται πως τον στέννευε το δικό μου τ' όνομα γριά, και βρήκε άλλο με φτερά, απάντησε ο γέρος.

- Μα πώς άλλαξε έτσι ο Γιάννης μου; Πώς έγινε έτσι; ρώτησε η κυρά Χρυσούλα που τώρα πια έκλαιγε.

- Δεν αλλάζει ο άνθρωπος γυναίκα. Η ιδέα που έχει για τον εαυτό του αλλάζει. Αυτό έπαθε κι ο... ο.... Δεν ήξερε πώς να το πει και κομπόθιασε τη γλώσσα του ο γέροντας.

Από 'κείνο το βράδυ η τηλεόραση βγήκε απ' την πρίζα, και δεν ξανάναψε ποτέ. Το σεμέν που είχε βάλει η γριά από πάνω για τη σκόνη έμοιαζε τώρα με σάβανο. Και το κουτί ολόκληρο σα στόμα φαφούτη, χωρίς δόντια. Μαύρο.

★ ★ ★

Στα σκαλιά του 7ου κτηρίου της πρώην Σχολής Ευελ-

πίδων ο κόσμος πολύς. Το μονομελές πλημμελειοδικείο Αθηνών σε λίγο θα άρχιζε να δικάζει. Μικρή υπόθεση γι' αυτόν, πολύ μικρή. Τι ήθελε και έμπλεξε;. Αυτός!! Ο κύριος Αγγέλου! Ο πιο πολλά υποσχόμενος δικηγόρος της Αθήνας. (Τι ωραία που ακούγεται το "Αγγέλου"). Αυτός ήταν πλασμένος για μεγάλα, πολύ μεγάλα πράγματα. Από τη στιγμή που αποφοίτησε απ' τη Νομική Σχολή Αθηνών, άρχισε να ανατέλλει και τ' άστρο του. Σχεδόν άριστος σαν φοιτητής έκανε την άσκησή του, σ' ένα απ' τα μεγαλύτερα δικηγορικά γραφεία. Πρώτες γνωριμίες, πρώτες επαφές, πρώτες αποφάσεις.

Θα έκανε τα πάντα να πετύχει, να ανέβει, να φτάσει ψηλά. Τίποτα δε θα μπορούσε να τον κρατήσει πίσω. Τίποτα!! Ό,τι έσερνε πίσω του που θα μπορούσε να του χαλάσει την εικόνα, θα το έκρυβε, θα το προσπερνούσε, θα το άλλαζε. Και άρχισε απ' το όνομα. (Τι ωραία που ακούγεται το Κος Αγγέλου!).

Οι γνωριμίες του, τον βοήθησαν να υπηρετήσει τη Στρατιωτική του θητεία σαν έφεδρος Αξιωματικός Στρατολογίας. Η πιο μακρινή του μετάθεση στο 1ο Στρατολογικό Γραφείο Αθηνών.

Στο Ρουφ. "Ρουφιάνος" δηλαδή όπως τον πείραζαν οι "σειρές" του.

Μα δεν τον ένοιαζε. Ας πηγαιναν άλλοι να φυλάξουν Θερμοπύλες.

Όταν απολύθηκε άρχισε να κόβει μία - μία τις γέφυρες με το παρελθόν. Έκανε μεταδημότευση στην Αθήνα, κι άνοιξε ένα γραφείο αντάξιο των στόχων του, σε κάποιο απ' τα μέγαρά, που ξεφύτρωναν τελευταία στην πρωτεύουσα. Πόρους δεν είχε, μα θα τα κατάφερνε. Εγκαταστάθηκε μάλιστα σ' ένα πολυτελές διαμέρισμα στα νότια προάστια. (Τα βόρεια πολυφορέθηκαν τελευταία). Άλλωστε σήμερα δεν έχει σημασία το τι είσαι αλλά το τι φαίνεσαι. Τα 'χει αυτά το LIFE STYLE. Κάνει το μηδενικό νούμερο. Ενίοτε και νούμερο ένα. Πόσο μάλλον αυτόν που άξιζε κιόλας. Και το κατάφερε!

★ ★ ★

Η καμπάνα στο χωριό, γνώριζε σ' όλους αυτό που ήδη ήξεραν.

Ο μπαρμπα-Σπύρος δε ζούσε πια. "έσκασε" είχαν. "Πολύ θέλει ο άνθρωπος ;"

Τον τελευταίο καιρό ούτε και που μιλούσε. Στην αγορά πού και πού, στην εκκλησιά την Κυριακή και στο κονάκι. Τον έβλεπαν οι χωριανοί ώρες ολόκληρες στον οβροό, να σέρνει τα πόδια και τη γκλίτσα.

Πάλευε η Χρυσούλα, πάλευε και το χωριό, για μια του κουβέντα. Λιγοστές κι αυτές, πιο λιγοστές κι απ' τις μπουκιές του.

- Μην το παλεύεις, γριά,

της είπε κάποτε. Ο άνθρωπος, όταν είναι μικρός, μαθαίνει να μιλάει, μα σαν μεγαλώσει πρέπει να μάθει να σωπαίνει. Να ρωτούν οι άλλοι, να ρωτάς κι εσύ;.

Έτρεξε όλο το χωριό, να βοηθήσει, να τον ετοιμάσουν, να σταθούν στη Χρυσούλα. Όλοι εκεί εκτός από 'κείνον.

Κι ύστερα; Δε πρέπει να το μάθει; Δεν πρέπει να του το πουν; Μα ποιος; Πως;

Μόνο ο γιατρός, ένα παλικάρι στην ηλικία του πάνωκάτω, που σαν φοιτητής στην Αθήνα έκαναν λίγο παρέα, είχε τηλέφωνό του. Του το 'χε δώσει όπως του 'χε πει, για μια ώρα ανάγκης.

- Δηλαδή, Γιάννη, μόνο άμα πεθάνουν τα γερόντια; ρώτησε.

- Είπαμε, γιατρέ, για ώρα ανάγκης, όχι για φύλλου πήδημα, ήταν η απάντηση.

Δεν τόλμησε ο γιατρός να τους πει το διάλογο. Τραβήχτηκε πιο πέρα να σκεφτεί. Να μην τον πάρει τηλέφωνο, του 'ρχόταν βαρύ. Μα πάλι, αν μιλούσαν κι αρνιόταν και τώρα, τι θα τους έλεγε;

Άρχισε να γράφει ένα μήνυμα στο κινητό. Θα το 'στελνε κι αν ήθελε ο Γιάννης απαντούσε, αλλιώς θα έλεγε πως δεν τον βρήκε.

★ ★ ★

Στην Αίθουσα του δικαστηρίου ο κατηγορούμενος είχε αρχίσει την απολογία του. Χρή στο ΙΚΑ χρέη στο κράτος, χρέη σε πιστωτές. Χρέη πολλά, μα όχι δικά του. Ο πατέρας του, έμπορος από παππού και πατέρα, δεν τα κατάφερε. Λίγο η κρίση στην αγορά, λίγο οι κακές επιλογές κι ήρθε η καταστροφή.

Στην οικογένειά του δεν είχε πει τίποτα. Το πάλευε μόνος του.

- Πάλευε με τα χρέη του και τη ντροπή του, κύριε Πρόεδρε. Εμείς το μάθαμε τη μέρα που η ντροπή του νίκησε.

Όλοι στην αίθουσα ήξεραν για την αυτοκτονία του εμπορίου και πάγωσαν. Οι εφημερίδες της εποχής είχαν ασχοληθεί εκτενώς με το θέμα. Αυτή η αναφορά τους έκανε να χαμηλώσουν τα μάτια. Όλοι στο δικαστήριο σαν να κοκκίνισαν λίγο. Όλοι εκτός απ' τον κατηγορούμενο.

- Πολλοί με συμβούλεψαν τότε, να μην αποδεχτώ τα βάρη, κύριε Πρόεδρε. Να τον αρνηθώ. Να κοιτάξω το μέλλον μου. Ακόμα και η μάνα μου, με απάλλαξε απ' την ευθύνη. Όμως έφυγα χρόνια έξω και δούλεψα σκληρά, μέρα και νύχτα για να βρω μια άκρη. Και τώρα η μόνη οφειλή που έχω είναι προς την εταιρεία που εκπροσωπεί ο κύριος Αγγέλου. (Τι σκληρά που ακούστηκε το Αγγέλου) Δεν την αρνούμαι, λίγο χρόνο ζητάω, μια παράταση.

Ο ήχος από το κινητό του κυρίου "Αγγέλου" ήρθε σαν λύτρωση.

Έσπασε τη συγκίνηση και

τράβηξε για λίγο την προσοχή. Με γρήγορες κινήσεις ο δικηγόρος άρχισε να διαβάζει το μήνυμα. Απ' το γραφείο θα 'ναι σκέφτηκε.

- Και δε σκεφτήκατε ποτέ να το παρατήσετε; Ρώτησε ο πρόεδρος ρίχνοντας μια αυστηρή ματιά προς τον "Αγγέλου". Είδε το δικηγόρο να ιδρώνει και απέφυγε την παρατήρηση.

- Ποτέ κύριε Πρόεδρε!! Για όλο τον κόσμο μπορεί να φαίνεται άσκοπο, μα εμένα ήταν ο πατέρας μου. Ότι είμαι, ότι έγινα, ότι ξέρω κι ότι πιστεύω, είχαν αυτόν αφητηρία. Μπορεί ο ζευγάς να έφυγε, μα η σπορά του μένει.

Όλη η αίθουσα άκουγε τον άνθρωπο που δικαζόταν για χρέη και ευθύνες του πατέρα του. Τον άκουγαν με συγκίνηση με δέος και θαυμασμό. Τον άκουγαν με καμάρι αγριοκοιτάζοντας το συνήγορο που τώρα πια φαινόταν κάτωχρος και λουσμένος στον ιδρώτα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΡΓΩΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
Συμβουλίου, αφού έλαβε το λόγο, ανέγνωσε το έγγραφο του Δημάρχου, που αναφέρεται στην κατάρτιση του τεχνικού προγράμματος. Προτείνει στα μέλη τα παρακάτω έργα με σειρά προτεραιότητας για το έτος 2006.

Ύστερα από διαλογική συζήτηση και αφού πήραν το λόγο όλα τα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου

Αποφασίζει

Προτείνει τα παρακάτω έργα για το Δημοτικό Διαμέρισμα Νεοχωρίου

1. Συλλογή και ροή βρόχινων υδάτων από θέση Μανροσκαμινές μέχρι Καλάμια και κρίνεται επείγον λόγω κινδύνου κατολισθήσεων.

2. Μελέτες χώρων κατολισθήσεων Δ.Δ. Νεοχωρίου από το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ).Υπάρχει σχετικό έγγραφο στο Δήμο.

3. Ηλεκτροφωτισμός οικισμών Παλιονέχωρο - Παλιοχώρια.

4. Επέκταση δικτύου ΔΕΗ από οικία Αρ. Πανάγου μέχρι οικία Δημ. Ντούζου και από Νεκροταφείο μέχρι οικία Θωμά Μασγάλα.

5. Μεταφορά κολώνας ΔΕΗ εκτός του περιβάλλοντα χώρου του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

6. Πεζόδρομος από οικία Κ. Γιάνναρη μέχρι οικία Χρ. Κρασιά (καλντερίμι).

7. Πεζόδρομος από οικία Γ. Χαριμαντζή μέχρι εικόνισμα Άγιος Γεώργιος (καλντερίμι).

8. Επένδυση με πέτρα τοίχων στήριξης (Άγιος Ιωάννης και έναντι μνημείου Πεσότων).

9. Σχάρες σιδερένιες αύλα-κα από οικία Κ. Μάλλιου με-

- Κύριε "Αγγέλου, είστε καλά; Μήπως πρέπει να διακόψουμε για λίγο;" (Τι ξένο που ακούστηκε το "Αγγέλου").

Το δικαστήριο βλέποντας την κατάσταση διέκοψε για δέκα λεπτά, και ο συνήγορος πήρε το δρόμο για την έξοδο. Λίγο αέρα, λίγο νερό!

Κοίταξε ξανά το μήνυμα στο κινητό.

"Ο πατέρας σου πέθανε. Όλοι εδώ, λένε απ' το καημό του. Στο δικαστήριο των συνειδήσεων ίσως δε βρεις δικηγόρο να σε υπερασπιστεί".

Τα λόγια του κατηγορουμένου ούρλιαζαν μες το κεφάλι του.

"Και δέκα ζωές να χρειαστεί, κύριε Πρόεδρε, θα δώσω για να "καθαρίσω" το όνομα του πατέρα μου. Και ξέρω πως αυτό είναι που κάνει περήφανους και τη μάνα μου, και τη γυναίκα μου και τα παιδιά μου".

Τα πόδια του δικηγόρου λύγισαν. Ακούμπησε στο πεζούλι να μη σωριαστεί. Η κραυγή του έσκισε το προαύλιο των δικαστηρίων.

"ΕΙΜΑΙ ΓΕΝΝΗΜΑ ΤΩΝ ΓΟΝΙΩΝ ΜΟΥ".

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

χει οικίας Ελένης Σκεπαρνιαί.

10. Προστατευτικές μπάρες από Νεκροταφείο μέχρι απόσταση 30 μέτρων λόγω εισόδου και εξόδου αυτοκινήτων στο πάρκινγκ.

11. Υδρομάστευση πηγής Λιμστά και πρόβλεψη για μελλοντική ύδρευση του χωριού.

12. Ασφαλτόστρωση δρόμου εισόδου στο χωριό από Άγιο Ιωάννη μέχρι την πλατεία του χωριού.

13. Αναπαλαίωση και επαναλειτουργία βрусών εντός του χωριού (Κουβελά, Φούρλα, Πλάκα, Σνικιές).

14. Παιδική Χαρά (γνωρίζει ο Αντιδήμαρχος κ. Πελέκης).

15. Πάρκινγκ (γνωρίζει ο μηχανικός του Δήμου κ. Βελαώρας).

Η Πρόεδρος
Τα Μέλη

Ευδοκιά

Κρυστάλλινη, οξεία φωνή ηχεί στο πανηγύρι. Παράδοση αντιλαλεί που το Νεχώρι εγείρει.

Η αηδόνα των βουνών η **Ευδοκιά** μ' ευθύνη ψυχή εις τη διαπασών στα έθιμά μας δίνει.

Ιστορικά, ευλαβικά, δημοτικά προτείνει. Μελωδικά την **ορεινή** τη **Ναυπακτία** ντύνει.

Η αηδόνα των βουνών η **Ευδοκιά** μ' ευθύνη ψυχή εις τη διαπασών στα έθιμά μας δίνει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΦ. ΜΑΝΤΗΣ

ΤΟ ΝΕΧΩΡΙ ΑΠΟ ΔΟΡΥΦΟΡΟ

Έλαβα από φίλο μου, που ασχολείται με το διαδίκτυο, μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, μια επιστολή (email) που με οδηγούσε σε συγκεκριμένη ηλεκτρονική διεύθυνση (web site).

Από εκεί σου δίνεται η δυνατότητα να επισκεφθείς, μέσω δορυφόρου, διάφορα σημεία στον πλανήτη και να δεις φωτογραφίες από τις περιοχές που επιθυμείς.

Όταν κατάλαβα τι ακριβώς έκανε ένιωσα τεράστια έκπληξη. Ξεκινάς

έχοντας τη Γη 63.556 χιλιόμετρα μακριά σου και μπορείς να πλησιάσεις το σημείο, που θέλεις, σε απόσταση ενός χιλιομέτρου και να δεις σημαντικότερες λεπτομέρειες. Υπάρχουν σημεία όμως, που είναι φωτογραφημένα χωρίς μεγάλη ανάλυση εικόνας (φτάνεις με καλή ανάλυση μόνον 15 χιλιόμετρα μακριά).

Αμέσως σκέφτηκα να βρω μέσω δορυφόρου το Νεχώρι. Δυστυχώς διαπίστωσα ότι από Ελλάδα δεν υπήρχε κάλυψη με-

γάλης έκτασης που να υπάρχει μεγάλη ανάλυση φωτογραφίας. Υπήρχε κάλυψη κύρια της Αττικής, ένα μικρό κομμάτι στην Μαγνησία ένα μεγάλο κομμάτι στην κεντρική Πελοπόννησο και ένα μικρό κομμάτι στην κεντρική Στερεά.

Έχοντας την υποψία ότι κάπου σε αυτό το τελευταίο κομμάτι της Κεντρικής Στερεάς είναι και το Νεχώρι, διέθεσα 6 ολόκληρες ώρες ώσπου να το ανακαλύψω. Ξεκίνησα λοιπόν 63.000 χιλιόμετρα μακριά και κατέληξα έχοντας στην οθόνη του υπολογιστή μου μια καθαρή εικόνα από το πλατάνι της πλατείας από απόσταση MONON 759 μέτρων.

Από εκεί και πέρα αμέτρητες ώρες για να ανακαλύψω και να ξεχωρίσω σπίτια, τοποθεσίες, να επισκεφθώ και τη γύρω περιοχή και να κουβαλήσω όλα αυτά στο χωριό με το φορητό υπολογιστή μου. Τον Αύγουστο έγινε θέμα παρουσίας και κουβέντας. Καθισμένοι κάτω από το πλατάνι βλέπαμε.....το πλατάνι από δορυφόρο.

Οι φωτογραφίες του δορυφόρου είναι άλλες του 2004 και άλλες του 2005. Υπάρχουν και άλλα web sites που προσφέρουν αυτή τη δυνατότητα (π.χ. www.terra-server.com), αλλά δε σου δίνουν τέτοια ανάλυση, ιδίως στην ελεύθερης πρόσβασης περιοχή τους.

Τώρα τεχνικά στοιχεία για αυτούς που θέλουν να έχουν την ίδια αίσθηση. Το web site είναι στη διεύθυνση <http://earth.google.com>. Σε κάποιο σημείο της κύριας οθόνης υπάρχει ένα link "Get Google Earth (Free Version)" που σε οδηγεί στη διεύθυνση <http://kh.google.com/download/earth/index.html>

Από εκεί γίνεται download το πρόγραμμα περιήγησης, το οποίο είναι περίπου 10 MB. Αφού το εγκαταστήσετε στον υπολογιστή σας, δίνεται η δυνατότητα πλοήγησης σε οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη.

Δυστυχώς οι φίλοι στην Ελλάδα, οι οποίοι διαθέτουν συμβατικές συνδέ-

σεις στο internet, θα έχουν πρόβλημα λόγω της μικρής ταχύτητας της γραμμής τους. Τυχεροί οι φίλοι στην Αμερική (οι οποίοι όμως έχουν και μεγαλύτερη ανάγκη να δουν τον τόπο τους έστω και από δορυφόρο).

Και μια τελευταία πληροφορία για αυτούς που θα μπουν να ψάξουν. Στο αριστερό μέρος της οθόνης του προγράμματος υπάρχει ένδειξη σε

μοίρες βόρεια και ανατολικά (στη θέση που γράφει Pointer κάτω από την πυξίδα).

Σημειώστε 3841'17.63" N - 21 50'28.74" E. Τι είναι αυτό ; Καθορίζει σε ποιο σημείο στη Γη υπάρχει ένα συγκεκριμένο πλατάνι. Ποιο πλατάνι; Οδηγήστε τον pointer του προγράμματος να λείει αυτά τα νούμερα και θα δείτε!!!!

ΚΓΦ

Συνολική άποψη του χωριού

Σε αυτή την φωτογραφία φαίνονται καθαρά η πλατεία (κέντρο κάτω), η εκκλησία και το σχολείο (επάνω)

Άποψη του κάτω μέρους του χωριού όπου διακρίνονται επίσης ο Αι-Γιάννης (κέντρο κάτω) και τα Λιμστά (αριστερά κάτω)

Άποψη της Αγίας Παρασκευής (δεξιά επάνω). Διακρίνονται επίσης και σπίτια στο Παλιονέχωρο

Κοντινή άποψη της πλατείας του χωριού που φαίνονται καθαρά τα δύο πλατάνια και το Μνημείο των Πεσόντων

Εξαιρετική πανοραμική άποψη της περιοχής μας. Διακρίνονται καθαρά το χωριό, μέρος της Εηνολίμνης και του φράγματος. Αριστερά ο Καρφοπεταλιάς και δεξιά επάνω η Αράχωβα.

Η Πολωνία, η ποίηση, τα γράμματα και οι τέχνες

Μολονότι ζούμε σε δύσκολους καιρούς και η παγκοσμιοποιημένη ανθρωπότητα έχει χάσει πολλές απ' τις ευαισθησίες της και το ρομαντισμό της, παρ' όλ' αυτά κάποιες χώρες, περνώντας μέσα από συμπληγάδες και κοινωνικο-πολιτικές καταιγίδες, κρατούν τις αξίες και τον πολιτισμό τους.

Ποτέ δε θα φανταζόμουν πως το λίκνο του πολιτισμού, που θεωρείται η Ελλάδα, και ο ελληνικός πολιτισμός, τουλάχιστον στον ανθρωπιστικό τομέα, θα έχανε την πρωτιά και θα κρατούσαν τα σκήπτρα κάποιοι άλλοι. Και όμως! Αυτό συμβαίνει. Παρ' όλη την οικονομική και αστική ανέχεια που μαστίζει τον κόσμο και που ιδέες και αξίες συνθλίβονται κάτω απ' την εμπορευματοποίηση των πάντων και εν ονόματι του κέρδους, κάποιοι, κρατούν γερά. Και πώς; Κυρίως με την παιδεία προς τις ανθρωπιστικές επιστήμες, την αγωγή, που αν προσθέσουμε και την καλλιέργεια μέσω της λογοτεχνίας και της τέχνης, δημιουργούν ένα πολύτιμο κράμα, που λέγεται κουλτούρα και πολιτισμός.

Ταξιδεύοντας στην Πολωνία, σ' αυτήν την αχανή και πανέμορφη παγωμένη, πράσινη χώρα με τα δάση από σμύδες και τις παλιές της πόλεις, αποκόμισα ευαισθησία, αγάπη, ενδιαφέροντα, όνειρα...

Οι άνθρωποι ακόμα ονειρεύονται μέσα απ' την τέχνη, μιλούν με την ποίηση, αγαπούν, εκφράζονται, ελπίζουν σ' ένα καλύτερο αύριο, πιο ανθρώπινο. Δύο λογοτέχνες, από εμάς, εγώ και ο καθηγητής μου του Θεάτρου και κινηματογράφου Πάνος Παναγιωτόνης με τη σύζυγό του, ξεκινήσαμε με τις αποσκευές μας γεμάτες βιβλία και ποίηση για το μεγάλο σινεμά, που θα γινόταν στο Posnan της Πολωνίας, τρεις ώρες με το τρένο απ' τη Βαρσοβία, στα σύνορα με το Βερολίνο.

Η συμμετοχή των απεσταλμένων μελών ήταν συγκινητική, όλοι είχαν να παρουσιάσουν κάτι ιδιαίτερο και εξαιρετικό. Η παρουσίαση, έγινε στο Πανεπιστήμιο με λαμπρή επιτυχία και κυρίως, χάρη στην επιμέλεια και το συντονισμό του Έλληνα καθηγητή Πανεπιστημίου, γλωσσολόγου και Νίκου Χατζηνικολάου, μόνιμου κατοίκου του Posnan. Η Πολωνή σύζυγός του Ελισάβετ, συνέβαλε κι αυτή τα μέγιστα, ιστορικός κι εκείνη στο Πανεπιστήμιο, μαζί με το γιό τους Άρν, λογοτέχνη - εκδότη και καθηγητή της μουσικής Ακαδημίας εκεί.

Ώσπου ήταν η φιλοξενία, όπου φιλοξενηθήκαμε στο ξενοδοχείο των καθηγητών του Παν/μίου μία εβδομάδα, η περιποίηση, η περιήγηση, οι εκδηλώσεις και η εκπόνηση του προγράμματος του εκεί Υπουργείου για τη λογοτεχνική εβδομάδα.

Επίσης, κατάλαβα πως για να κρατηθεί η φλέβα της τέχνης και του πολιτισμού, πρέπει να σε εμπνέουν και οι πόλεις. Η ωραιότητα των πόλεων, η δόμηση, η τέχνη της αρχιτεκτονικής, τα δημιουργήματα των καλλιτεχνών και η διατήρησή τους και όχι ο εκσυγχρονισμός μόνον αυτών ή ο αφανισμός τους, αλλά η διατήρηση της παράδοσης. Μέσα σε τέτοιες παλιές πόλεις, χωρίς καυσαέριο, πώς να μην ονειρεύονται ακόμα οι άνθρωποι! Πώς να μη ζουν με τη σκιά των ποιητών τους και των μουσουργών! Μόνο στο Posnan πόλη 1.000.000 κατοίκων υπάρχουν μέχρι 70-100.000 φοιτητές. Όλοι αγαπούν τη μουσική, τη γνώση, την ποίηση, ξέρουν τη λογοτεχνία, γνωρίζουν την τέχνη, την αγαπούν. Επισκεφθήκαμε πολλά σχολεία, γυμνάσια - λύκεια, όπου βασικό μέλημα και ενδιαφέρον τους ως μαθητή, είναι η ασχολία τους με τη μουσική και την ποίηση. Το μεγάλο άγαλμα που δεσπόζει στην πόλη είναι του ποιητή Μίσκεβιτς. Το αεροδρόμιό τους, δεν έχει κάποιο όνομα πολιτικού, αλλά αυτό του μουσουργού Σοπέν. Η προτροπή και η ενθάρρυνση των νέων, γίνεται με διαγωνισμούς ποίησης, βραβεία και καταξίωση.

Σχεδόν όλα τα νέα παιδιά ξέρουν αυτές τις αξίες ζωής, διασκεδάζουν σύγχρονα, αλλά δεν έχουν αφομοιωθεί μόνο με τα τηλεοπτικά και άλλου τύπου «σκουπίδια» που μας επιβάλλει το εμπόριο, χωρίς να μας υπολογίζουν. Πάντως εκεί μέσω T.V. δεν υπάρχουν. Η τηλεόρασή τους είναι σε σωστή δόμηση με ενημέρωση, ντοκιμαντέρ και σίριαλς.

Εκτός από τα μουσικά λύκεια, αλλά πολύ οργανωμένα, υπάρχει μουσική Ακαδημία, Ακαδημία χορού, μπαλέτου κ.λπ. και όχι Ακαδημίες Fame Story ή άλλα τέτοια παράγωγα. Ιδιαίτερη εντύπωση μου έκανε το λύκειο μαγειρικής, δηλαδή κανονικό λύκειο, όπου κύριο μάθημα είναι η μαγειρική και αποφοιτούν διπλωματούχοι μάγειροι. Το φαγητό τους και τα γλυκά τους ήταν υπέροχα! Γενικά η Πολωνική κουζίνα αν και στερούνται τις ελιές και το μεσογειακό ελαιόλαδο, είναι υπέροχη και πολύ ελαφριά και προσεγμένη με σύγχρονες ανάγκες γεύσεις. Επίσης στερούνται και τα κάστανα, που παράγονται μεν, αλλά μόνο ως τροφή ζώων.

Οι Πολωνοί δεν είναι μόνο όμορφος λαός, αλλά και πολύ ευγενικός, σέβονται τους ξένους και το διπλανό τους. Έτσι διαπίστωσα, πως υπάρχουν ακόμα και υπουργοί, υφυπουργοί, αξιωματούχοι του στρατού, που εκτός από ένα κοινό δείπνο που παρε-

βρεθήκαμε ή κάποιες κοινές εξόδους, που είχαμε με πρόσωπα της ηγεσίας του τύπου, μπορούν να σκίψουν και να φιλήσουν το χέρι σου ή να σε ασπαστούν όπως συνηθίζουν τρεις φορές..., να σε κεράσουν λίγη βότκα, να σου προσφέρουν λίγη ζάχαρη για τον καφέ σου, χωρίς υπερωψία, αλαζονία και τσιμπέ.

Ο Πάνος Παναγιωτούνης με την ποιητική του συλλογή «Η Πολωνέζα» εκδόσεις στα Πολωνικά Άρν Χατζηνικολάου πήρε το α' βραβείο και τουλάχιστον καταφέραμε να φέρουμε κάτι πίσω.

Συγκινητικό ήταν το εξής: Σε ένα διαγωνισμό ποίησης ενός σχολείου, ένα δεκατριάχρονο κοριτσάκι, αφού τελείωσε ο διαγωνισμός και βραβεύτηκαν τρία παιδιά, ήρθε κι αυτό και ζήτησε έστω και καθυστερημένα, να πει το ποίημά του, αρχίζοντας...

«Εμένα η μανούλα μου (που είχε χάσει) έρχεται κάθε μέρα και μου χτενίζει τα μαλλάκια, με διαβάζει στα μαθήματα, μου κρατά το χέρι, τη βλέπω, με ξυπνά, μου λέει ιστορίες για να κοιμηθώ και με παρηγορεί καθημερινά...

Αλήθεια τη βλέπω ξαγρυπνά.»

Μόνο, που εκείνη τη μέρα, είχε αργήσει φαίνεται να 'ρθει κι έτσι, έχασε το α' βρα-

βείο. Υπάρχει κοινωνική μέριμνα για τους φτωχούς, κυρίως της παλιάς πόλης, με συγκέντρωση και διανομή υλικών αγαθών και βοήθειας.

Η cathedral και ο μπαρόκ ρυθμός δεσπόζει μαζί με τ' αγάλματα της πλατείας, στην παλιά πόλη, όπου κάθε γλυπτό, κάθε άγαλμα έχει το νόημά του. Όπως και τα απεικονιζόμενα ζώα, ο κόκορας, ο σκύλος, ο χοίρος, διευκλύνουν τους ταχυδρόμους σε

εποχές παλιές, αντί αριθμών. Με τη μετάφραση ποιημάτων μου στην Πολωνική έδωσα κι εγώ το στίγμα μου στο ρομαντισμό. Έτσι πιστεύω.

Αφού αποκομίσαμε πολλές θετικές εμπειρίες και πάλι στο τρένο για τη Βαρσοβία, όπου το μάτι σου χάνεται στο απέραντο πράσινο με τις σιμύδες και τα γραφικά σπία που και πού... Και στο αεροπλάνο για την Αθήνα, σκεφτόμουν πως μόνο καλά λόγια έχω να πω γι' αυτή τη χώρα, που σε προδιαθέτει με το ρομαντισμό της και σε γεμίζει με ομορφιά μέσα κι έξω σου.

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

★ ★ ★

Πρώτο Βραβείο ποίησης σε Έλληνα ποιητή στο 28ο Συμπόσιο Ευρωπαϊκής ποίησης στο Πόζναν της Πολωνίας (1-6/11/2005)

Πρώτο βραβείο ποίησης στον Έλληνα ποιητή Πάνο Ν. Παναγιωτούνη, δόθηκε στις 3 Νοέμβρη 2005, στο 28ο Συμπόσιο Ευρωπαϊκής ποίησης, για το βιβλίο του «ΠΟΛΩΝΕΖΑ», στην πολωνική γλώσσα. Με δεύτερο βραβείο τιμήθηκε Λιθουανός ποιητής, και το τρίτο βραβείο πήρε η Πολωνέζα δημοσιογράφος και ποιήτρια Καταζίνα - Γιάννα Σκλέρνιν, με τον τίτλο, Σαπφώ.

Η απονομή των βραβείων έγινε στη μεγάλη αίθουσα του Πανεπιστημίου του Πόζναν, από κριτική Επιτροπή του Πανεπιστημίου, Καθηγητών και ακαδημαϊκών, παρου-

σία ευρωβουλευτών και του Υφυπουργού Πολιτισμού της Πολωνίας Ταντέους Ότουθα, Πολωνών συγγραφέων, αντιπροσωπειών ευρωπαίων ποιητών και πηθούς κόσμου.

Η τηλεόραση της Πολωνίας, το ραδιόφωνο, περιοδικά κι εφημερίδες, παρουσίασαν το έργο του βραβευμένου ποιητή και πρόβαλαν την ελληνική ποιητική προσφορά.

Την ελληνική αντιπροσωπεία αποτελούσαν, ο βραβευμένος Έλληνας ποιητής, ο σύζυγός του Μαίρη Παναγιωτούνη κι η ελληνίδα ποιήτρια και ηθοποιός Βάσω Κουβελά.

«Καλωσόρισε το χάρισμα»

Τα παλαιότερα χρόνια στις κλειστές και απομονωμένες κοινωνίες, όπως το χωριό μας, οι κάτοικοι ήταν μεταξύ τους δεμένοι. Η αγάπη, η συμπαράσταση σε όλες τις εκδηλώσεις τους, σε χαρές και λύπες ήταν βασικός κανόνας της συμπεριφοράς τους με έργα και με λόγια.

Θα αναφερθώ σε μια από τις πολλές αυτές εκδηλώσεις συμμετοχής τους, όταν κάποιος χωριανός έχτιζε σπίτι.

Θυμάμαι μικρό παιδί τις αδελφές μου, με πολλές άλλες γυναίκες, τις Κυριακές ιδίως που ευκαιρούσαν από τις δικές τους δουλειές -ευκαιρούσαν ο λόγος το λέει- φορτωμένες κουβαλούσαν αγκωνάρια για το χτίσιμο ή πλάκες για τη σκεπή, από διάφορες τοποθεσίες συνήθως από τη «χαρατσή» ή σανίδα από το δάσος ένα και περισσότερα δρομολόγια.

Φέρνοντας στη μνήμη μου σήμερα την εικόνα των φορτωμένων γυναικών μέσα στο άγριο τοπίο την παραβάλλω με την εικόνα των γυναικών της Πίνδου φορτωμένες πυρομαχικά το 1940. Ιερός ο σκοπός και στις δύο εποχές.

Οι άνδρες μετέφεραν από το δάσος μεγάλους κορ-

μούς δέντρων μεγάλου μήκους, τα «πάτερα», για τη σκεπή και το πάτωμα.

Η μεταφορά δύσκολη μέσα από μονοπάτια και στενούς δρόμους. Τα έσερναν με χοντρό σύρμα από την άκρη με κίνδυνο να τους παρασύρουν στις κατηφόρες ή να σφηνωθούν σε κάποια στρόφι.

Η ανταμοιβή ένα μεγάλο ευχαριστώ, ένα λουκούμι αν υπήρχε ή τηγανίτες και ένα τσίπουρο.

Όταν με το καλό το σπίτι έφτανε στη σκεπή και είχαν στηθεί τα πάτερα, όριζαν μια Κυριακή μετά τη λειτουργία που θα έβαζαν τα «Μαντήλια».

Τι ήταν το έθιμο αυτό; Η συμμετοχή συγγενών και χωριανών για να εκφράσουν τη χαρά τους με τις ευχές τους στο νοικοκύρη. Επισκέπτονταν το σπίτι και πρόσφεραν ένα μικρό δώρο.

Έδεναν ένα σχοινί σε δύο καδρόνια με ένα φλάμπουρο με λουλούδια και ένα άσπρο μαντήλι. Εκεί κρέμαγαν τα δώρα, που ήταν ένα μαντήλι κίτρινο (βλαχικό) ή άσπρο (βαμπακέλα), μια πετσέτα στον αργαλειό βέβαια, ένα σακούλι καραμελωτό, κάλτσες, χειρομάντηλα, πουκάμισο σπάνια και άλλα δωράκια.

Κάθε φορά που έφτανε κάποιος χωριανός, ο αρχιμάστορας έπαιρνε το δώρο, ανέβαινε στη σκεπή το κρέμαγε στο σχοινί και με δυνατή φωνή έλεγε «καλωσόρισε το χάρισμα του τον ευχαριστούμε, να χαίρεται τη φαμελιά του και σε άλλα με υγεία».

Αυτό επαναλάμβανε για όλους με ανάλογες ευχές. Από τα δώρα ο νοικοκύρης μοίραζε και στους μαστόρους.

Ρωτώντας κανείς που βρίσκονται οι εργασίες έλεγαν: «κοντεύουμε στα μαντήλια».

Εμείς παιδιά τις επόμενες μέρες ξελαρυγγιάζομασταν λέγοντας τα καλωσορίσματα του πρωτομάστορα.

Δεν υπάρχει πιο αγνή συμμετοχή, αγάπη, συμπαράσταση για το συνάνθρωπο μας όπως της εποχής εκείνης, που σήμερα δύσκολα συναντάμε, αλλά παντού αδιαφορία, ζήλια, κακολωσία.

Ευτυχώς οι Νεχωρίτες κράτησαν το δέσιμο αυτό και ακουμπούν ο ένας στον άλλον πιστεύοντας ότι «Μοιρασμένη χαρά διπλή χαρά, μοιρασμένη λύπη μισή λύπη, γιατί λύπη που μοιράζεται κάπως μετριάζεται».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ

«Ιδώ στου χωριού» το καλοκαίρι δηλ. το Θεριστή (Ιούνιο), τον Αλωνιστή (Ιούλιο) και τον Αύγουστο, βρίσκει κανείς πολλές χάρες και χορταίνουν τα πλεμόνια τον καθαρό αέρα. Άγρια φυσική ομορφιά, λόγγους, βουνοκορφές, μονοπάτια, βρυσσολογίες δροσερές (παλιόγουρνας, Κατσαούνη Βρύση, Συκιές, Λημ'στά), ξενοισιά, γιορτές στα ξωκλήσια των Αγίων Αποστόλων, της Αγίας Παρασκευής, του Αη Γιάννη, του Αη Νικόλα, το παγκύρι της Παναγιάς, τους γάμους, τα βαφτίσια, το ψάρεμα κάποτε στο Φείδαρη και Κλεινοβίτη, με γαλατσίδα, βαρειά, δυναμίτη, τη φασουλάδα και τα φρούτα του, απολαμβάνει ο παραθεριστής στο χωριό.

Τώρα πάμε στα φρούτα του χωριού το καλοκαίρι τα παλιότερα χρόνια. Τί να πρωτοθ'μνηθούμε απ' αυτά. Ας ξεφυλλίσουμε τη μνήμη μας.

1. **Τα κεράσια.** Υπήρχαν διάφορα είδη κερασιών, όπως απλά κόκκινα, Κρητικά, λαΐτσες, πετροκέρασα. Πολλές κερασιές στη Γύφτη Βρύση, στην Παλιόγουρνα, στα Καλάμια, στις Κοκκαλιάρες, στο Παλιονέχωρο, όπου υπάρχει και τοποθεσία Κερασιές, στα Καλαθέικα, στις Τσαπουρνιές, στα Πορέτσινα, στου Γιωργάκη τη Λάκκα, στις Συκιές και σε κάποιες αυλές των σπιτιών. Τα πρώτα κεράσια στο χωριό τα έφερναν από τα Καλαθέικα. Τα παιδιά τότε κρέμαγαν στ' αυτιά τους κεράσια, για σκουλαρίκια. Οι νοικοκυρές έφτιαχναν γλυκό κουταλιού από κεράσια. Βυσσινιές δεν υπήρχαν πολλές στο χωριό και τα βύσσινια ήταν λίγα, ίσα ίσα που έφτιαχναν κανένα γλυκό οι νοικοκυρές.

2. **Τα κορόμπλα.** Αυτά ήταν μαυροκόκκινα, άσπρα και κίτρινα. Υπήρχαν κουρομπλιές παντού στο χωριό

και σε αυλές σπιτιών και το φρούτο αυτό ήταν άφθονο. Υπήρχαν κι αγριοκουρομπλιές, αλλά άμα γίνονταν καλά τα κορόμπλα δηλ. γούρμα, τρώγονταν από μερικούς. Για να φτάνουν τα κορόμπλα, τα κεράσια και τα μύγδαλα, τα έφταναν από κάτω, **με αγκούτσα**, όπως την έλεγαν.

3. **Οι Μούρες.** Γίομιζε ο τόπος κι αυλές των σπιτιών από μούρες, άσπρες, κόκκινες και μαύρες. Σκαμινιές υπήρχαν πουλλές και παντού στο χωριό, ακόμη και στις αυλές των σπιτιών. Παλιότερα δεν υπήρχε σπίτι που να μην έχει σκαμινιά κι αυτό, γιατί τάζαν τις γίδες και τ' αρνιά και, όπως λένε, καλλιέργησαν σηροτροφία κάποια εποχή. Υπάρχει και τοποθεσία στο δρόμο προς Κατσαούνη Βρύση, που λέγεται Μαυροσκαμινιές. Μερικοί χωριανοί έβγαζαν τσίπ'ρο από τις μούρες.

4. **Τα Βατόμουρα.** Αυτά τα έβγαζαν τα βάτα, που δόξα τω θεώ, ήταν και είναι γεμάτο το χωριό. Όπως ανηφόριζε κανείς «σιαπάν σιαπάν» στη στράτα προς τις Μαγγάνες, τη Μούρτη Βρύση, το Πουρί, έβλεπε άφθονα βάτα, απ'όδω κι από κει, γεμάτα βατόμουρα μαύρα, τα οποία υπάρχουν σήμερα περισσότερα. Λέγεται ότι τα βατόμουρα είναι ωφέλιμα για την υγεία των ανθρώπων.

5. **Τ' απίδια δηλ. τ'αχλάδια.** Υπήρχαν μερικές απιδιές και γκουρτσιές δηλ. αγραπιδιές και ρωνίτσες δηλ. μεγαλύτερα απίδια. Υπάρχει τοποθεσία Γκουρτσιές, πιο πάνω από τον Κανελλάκη. Οι περισσότερες απιδιές έκαναν απίδια κοντούλες. Η γκουρτσιά λέγεται και αγκουρτσιά.

6. **Τα Κράνα.** Κρανιές υ-

πήρχαν στις μαγγάνες, στις γλάβισιες και χαρασι, στην περιοχή που κατεβαίνουμε προς του Φλώρου, Γιάνναρη, Αργύρη, Σγάγια, Τσέλιου, Καραντρίκα, Καλπουζάνη, Ζαρκαδέικα. Τα μικρά παιδιά τότε τα αρμάθιαζαν με ψιλό βελόνι και κουβαρίστρα και τα κρέμαγαν στις κρεβάτες δηλ. στα μπαλκόνια, κι έμοιαζαν οι αρμάθες από κράνα, σαν κομπολόια ή κολλιέ. Τα κράνα ωφελούν στις διάρροιες.

7. **Τα Δαμάσ'να.** Υπήρχαν και μερικές δαμασ'νιές, που έβγαζαν δαμάσ'να μαύρα, κίτρινα και μπεμπέκου μετά από μπόλιασμα - κέντρωμα. Τα μαύρα δαμάσ'να τα έκαναν μαρμελάδα για τα παιδιά και τα κίτρινα τα έκαναν γλυκό. Επειδή η παραγωγή από δαμάσ'να ήταν περιορισμένη, έφερνε κάποτε πότε στο χωριό και πούλαγε δαμάσ'να από την Αράχωβα ο Μπαρμπαγιάννης ο Καλο..., με τη φοράδα του.

8. **Τα μύγδαλα.** Γεμάτο το χωριό με μυγδαλιές και πικρομυγδαλιές, π'ανθίζανε το Γεννάρη, όπως λέγεται «Μωρή τρελλή αμυγδαλιά π' ανθίζει το Γεννάρη». Τα παιδιά τότε είχαν ιδιαίτερη συμπάθεια, μέχρι που έτρωγαν **τσάγαλα**, δηλ. φρέσκα πράσινα μύγδαλα, που δεν είχαν γίνει ακόμα σκληρά για σπάσιμο. Ποιό παιδί από τα παλιά δε θυμάται τη θεόρατη μυγδαλιά στην Πλατεία του χωριού, έξω από το Τσολαϊκό μαγαζί, το οποίο δεν υπάρχει σήμερα, διότι το γκρέμισαν για να πλατύνει ο δημόσιος δρόμος, που πάει προς την Εκκλησιά. Αυτή η μυγδαλιά ήταν απέναντι από το μνημείο των πεσόντων.

9. **Τα σταφλάκια (όχι σταφύλια).** Τα σταφλάκια αυτά είχαν μικρές, σαν φακή, κόκκινες ρογούλες, που έβγαιναν από κάτι θαμνάκια, που υπήρχαν άκρη άκρη στα κήπια, στις Συκιές, στα Καλάμια, στις Μαγγάνες κ.λ.π.

10. **Οι κολοκ'θιές** (δηλ. τα σπύρια). Όταν οι νοικοκυρές καθάριζαν τα κολοκύθια, για να φτιάξουν τη γνωστή νόστιμη κολοκυθόπιττα, ξεχώριζαν τις κολοκ'θιές δηλ. τους σπόρους του κολοκ'θιού, τις έβαζαν σε κανένα ταψί ή νταβά, και τις έβαζαν στα παραθύρια για να στεγνώσουν, να ξεραθούν και να τις τρώνε σαν το σημερινό πασατέμπο.

11. **Τα καστραβέσια (δηλ. τ' αγγουράκια).** Μα θα πει κανείς, τα καστραβέσια, θεωρούνται φρούτα; Ναι, στην εποχή μας την παλιά στο χωριό τα τρώγαμε για φρούτο. Μάλιστα όταν ήταν πικρά, κόβανε λίγο την κορυφή του αγγουριού και την τρίβανε στο σημείο εκείνο, για να ξεπικρίσει.

12. **Τα καλαμπόκια.** Τα φρέκα καλαμπόκια, πριν στρίψουν, όπως ήταν τρυφερά, τα ξεφλούδαγαν - τα ξεμπούλτσιζαν, καθάριζαν

τις μπερτσίες, τα έψηναν στα κάρβουνα καλά, τα αλάτιζαν και τα έτρωγαν. Όλοι στο χωριό, λίγο πολύ είχαν καλαμπόκια στα κηπόγιορτα. Το απόγιομα οι ντόπιοι, καλούσαν τους παραθεριστές στα μπαλκόνια των σπιτιών τους, για να τους ψήσουν, όχι καφέ, αλλά καλαμπόκια τρυφερά και νόστιμα.

13. **Τα φρέσκα ρεβύθια.** Τα ρεβύθια τα έσπερναν οι νοικοκυρές στην άκρη άκρη στ' αμπέλια και στα κηπόγιορτα. Όταν γύριζαν από τα κηπόγιορτα οι νοικοκυρές, μάζευαν ματσάκια φρέσκα ρεβύθια και τα φίλευαν στους παραθεριστές, που έβρισκαν στο δρόμο, που πήγαιναν βόλτα, προς το Σχολείο, την Παναγιά, την παλιόγουρνα και στη βρύση του Κατσαούνη. Οι παλιότεροι θα θυμούνται τη θειά Γιάννανα (Τσαρτσαλοάννα), που ερχότανε από τις κοκκαλιάρες και φίλευε ματσάκια φρέσκα ρεβύθια στους παραθεριστές που αντάμωνε στο δρόμο της και τότε ήταν η χαρά της, που ζητάγε κι όλες να τους «φ'λήσει» στο μάγουλο. Το ίδιο φίλευαν κι άλλες χωριανές.

14. **Τα καρύδια.** Μιλάμε για φρέσκα καρύδια, τα πράσινα, πριν γίνουν κι ανοίξουν τις φλούδες και τα τινάζουν με το λούρο και τα μάζουν. Ξεφλούδαγαν το πράσινο περίβλημα, έσπαγαν το σκληρό σόφλι κι έ-

τρωγαν το τρυφερό σούμπρο, δηλ. την ψύχα. Όταν καθάριζαν τα καρύδια από το απέξω, μαύριζαν τα χέρια.

15. **Τα Σύκα, τα σταφύλια, τα ρόδια,** γίνονταν το μήνα Σεπτέμβριο, το λεγόμενο Τρυγητή. Καλοσκέραγαν κανένα σύκο ή σταφύλι τ' Αη Γιαννιού από τα Καλαθέικα. Πρώιμα σύκα έτρωγαν τον Ιούλιο καλλιέργειας Κ. Βλάχου. Τα ρόδια τάπιανε ο Οχτώβρης.

16. **Στην κορ'φή των γαϊδουράγκαθων έβγαίνει τα καλοκαίρια ένα άσπρο υγρό σαν μαστίχα,** το οποίο μάζευαν τα παιδιά τότε και το ματσαλάγανε για μαστίχα.

17. **Τα μήλα.** Τα μήλα ήταν λιγοστά, αφρόμπαλα, ξυνόμπαλα, και Γκόλντεν ντελίσιους καλλιέργειας Κ. Βλάχου. Τα ξ' νόμπαλα τα έβαζαν οι παλιοί μέσα στο στάρι, που είχαν στα κασόνια, για να γίνουν το χ'μώνα. Τα κάστανα γίνονταν τελευταία τον Οκτώβρη. Δεν ξέρω τι γνώμη έχει «ου ένας κι ου άλλος» εγώ πιστεύω ότι τα καλούδια του χωριού το καλοκαίρι είναι «πουλά» και τα δίνει, σε όλα τα παιδιά του, που το επισκέφτονται.

«Αϊ σύρι» στο χωριό το καλοκαίρι Νεχωρήτη, όπου κι αν ζεις, για να καλοπορέψεις μερικές μέρες. Η καρδιά των παλιότερων είναι αλήθεια ότι φ'λετράει, για να παένει στο χωριό κάθε καλοκαίρι.

Το χωριό «καρτιράει» όλους τους απανταχού της γης Νεχωρίτες.

N. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΥΡΣΙΩΤΙΣΣΑ ΑΠΟ ΤΟ Π.Κ.Ρ.

Το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών (Π.Κ.Ρ.), πραγματοποίησε στις 20.11.05, Πανρουμελιώτικη Θρησκευτική και Πνευματική εκδήλωση, για την ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΥΡΣΙΩΤΙΣΣΑ. Το πρόγραμμα περιελάμβανε:

-Θεία λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Αθηνών, χοροστατήσαντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κ.κ. Νικολάου, ο οποίος κατά το κήρυγμά του, αναφέρθηκε στην Ευαγγελική παραβολή του άφρονα πλούσιου και υπογράμμισε ότι ο πλούτος είναι για τον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος για τον πλούτο.

-Αιτάνευση της Εικόνας της Παναγίας από την Εκκλησία μέχρι το Μέγαρο του Π.Κ.Ρ., όπου έγινε δέηση και προσκύνηση.

-Σύντομο χαιρετισμό του Προέδρου του Π.Κ.Ρ. κ. Βασίλη Κόκκινου. Επιτ. Προέδρου Α.Π.

-Ομιλία του κ. Δημητρίου Ε. Κουτρούμπα καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών, με θέμα "Το Μοναστήρι του Προυσσού, ως Πνευματικό Κέντρο και Καταφύγιο της Ρούμελης".

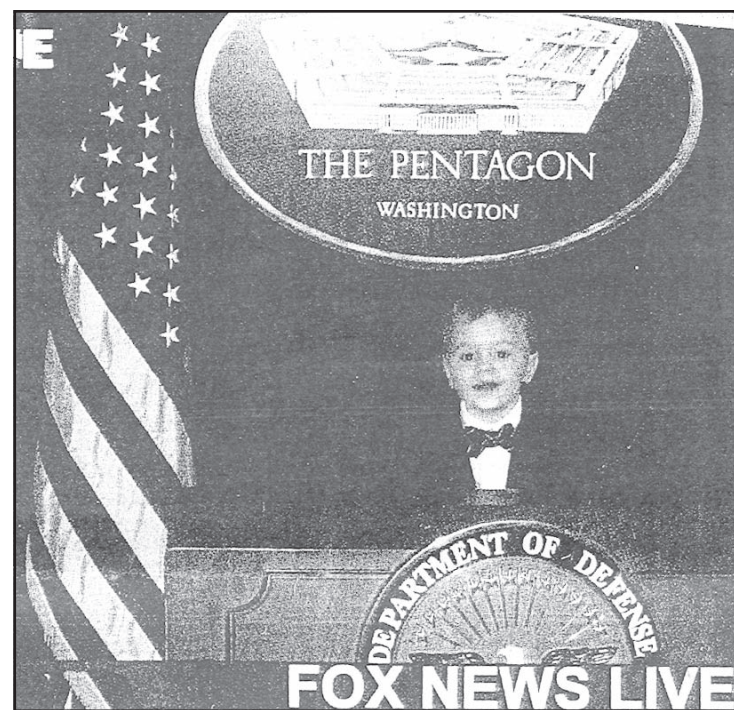
Στην ωραία αυτή εκδήλωση προσήλθαν πάρα πολλοί Ρουμελιώτες, μεταξύ των οποίων, ο κ. Ι. Γρίβας τ. Πρωθυπουργός, ο καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Π. Τούτουζας, ο κ. Αλ. Φλώρος, τ. Υπουργός, οι κ.κ. Α.Μπούρας, Βουλευτής, Γκέλυ Μπουρδάρ, Τσιλιγιάννης, Μπαλτας, Αρχιμανδρίτης Ψυχोगιός, ο κ. και η κ. Δ. Ντούζου, ο κ. και η κ. Π. Βλάχου, ο κ. και η κ. Ηλ. Ασημακόπουλου, ο κ. Ι. Καρύδας, οι κ.κ. Δ. Παπαρήστος, Ν. Μαζιώνης, Αβράμος, Ξύδης και άλλοι πολλοί εκλεκτοί Ρουμελιώτες από Αιτωλία, Φθιώτιδα, Φωκίδα, Ευρυτανία. Βοήθειά μας η Παναγία.

N.M.

Από το Πληροφοριακό Δελτίο των Απα- νταχού Ρουμελιωτών «Ο ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ» αναδημοσιεύουμε:

Ο Ράμσφιλτ υπουργός Εθνικής Άμυνας Αμερικής, για να αποφεύγει τις δυσάρεστες ε-

μαρβώσουμε και πρόεδρον της κραταιάς Αμερικανικής Δημοκρατίας.

Οι Ρουμελιώτες στο Αμερικανικό Πεντάγωνο

ρωτίσεις των Δημοσιογράφων, διόρισε ως εκπρόσωπον τύπου του υπουργείου του τον Νεανίαν Παναγιώτην και αυτός χαρούμενος λέει στους Δημοσιογράφους ο επόμενος στόχος του είναι να γίνει εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου. Εμείς του ευχόμεθα να τον κα-

- Ο Μικρός Παναγιώτης είναι δισέγγονο της Γεωργίας και του αειμνήστου τώρα Ευθυμίου Μαύρου από το Νεχώρι Ναυπακτίας, η Γεωργία Πλατανιώτισσα το γένος Καραγεώργου, ο πατέρας του Παναγιώτη είναι Διοικητικός Διευθυντής στο Πεντάγωνο.

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Κατάθεση στεφάνου στο Μνημείο Πεσόντων.

Γιορτάστηκε και φέτος στο Χωριό μας η 28η Οκτωβρίου.

Μετά τη θεία λειτουργία έγινε δοξολογία και στη συνέχεια ο παπα-Νίκος ακολουθούμενος από όλο το εκκλησίασμα και με σημαιοφόρους τα αδέλφια Γιώργο και Γιάννη Λούπα έφτασαν

στο μνημείο των πεσόντων, όπου έψαλε τρισάγιο "υπέρ αναπαύσεως των ευκλεώς αγωνισαμένων και ηρωικώς πεσόντων εν τοις ιεροίς ημών αγώσι".

Στεφάνι κατέθεσε εκ μέρους του Τοπικού Συμβουλίου ο Νικόλαος Λούπας (απουσίαζε η πρόεδρος) και

εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου ο Πρόεδρός του Κώστας Γ. Φούρλας. Εψάλη ο Εθνικός Ύμνος από όλους τους παρευρισκόμενους, που εφέτος ήταν αρκετοί, λόγω της αργίας (Παρασκευή) και του πολύ καλού καιρού.

Και του Χρόνου.

ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΝΕΧΩΡΙΤΩΝ ΣΤΗ ΝΑΥΠΑΚΤΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
λειώδη αυτή Γέφυρα.

Μετά απ' αυτό, το Πούλμαν και Πατρινοί κατευθύνθηκαν στη Ναύπακτο και στάθμευσαν στη θέση Γρίμποβο, (σύμφωνα με το πρόγραμμα) σε μια ωραία χεινοπωρινή παραλία, με χεινοπωρινά χρώματα, ήσυχη θάλασσα, σε κάποιο Κέντρο για καφέ, αναψυκτικά και ουζάκια, ό,τι τράβαγε η ψυχή του καθένα εκείνη την ώρα.

Από κει και ύστερα από κά-

μποση ώρα, το Πούλμαν και όλη την άλλη Νεχωρίτικη παρέα, έφθασε στο Κέντρο του Ανταμώματος. Εκεί έσμιξαν οι Νεχωρίτες του Χωριού, της Πάτρας, του Αγρινίου, της Λαμίας, του Μεσολογγίου, του Αγίου Κωνσταντίνου και της Ναυπάκτου.

Με την καθοδήγηση ορισμένων μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου, κάθισαν στα στρωμένα τραπέζια του Κέντρου, παρέες, παρέες, συγγενείς, φίλοι όλοι οι

Νεχωρίτες. Ακολούθησε ένα περιποποιημένο και ποικίλο σερβίρισμα από τα γκαρσόνια του Κέντρου.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κ. Γ. Φούρλας, καλωσόρισε τους προσελθόντας, τους ευχαρίστησε για τη συμμετοχή τους και ευχήθηκε καλή διασκέδαση. Επίσης ευχαρίστησε τη Φλώρα και το Δημήτρη Βίτσα για τη βοήθειά τους στην οργάνωση αυτής της εκδήλωσης. Στη συνέχεια απηύθυνε χαιρετισμό (δημοσιεύεται σε άλλη στήλη) ο παπα-Νίκος και ευλόγησε το φαγητό.

Η ορχήστρα του γνωστού πλέον κλαρινίστα Παναγιώτη Κοτρώτσου, σκόρπισε παραδοσιακούς μουσικούς ήχους τραπέζιού και αργότερα άρχισε τα χορευτικά τραγούδια. Το Συμβούλιο με τον κ. Αλ. Φλώρο, αρχίνησε το χορό και συνέχισαν οι υπόλοιποι Νεχωρίτες, μερακλήδες και απλοί χορευτάδες. Διασκέδασαν μπόλικο και ξεφάντωσαν με όρεξη οι Νεχωρίτες σ' αυτό το αντάμωμα, μέχρι τις 6 το απόγευμα οπότε "κοπήκι" εκεί η εκδήλωση και όλοι αναχώρησαν για τα κонаκια τους και τους τόπους απ' όπου ήρθαν. Η εκδήλωση αυτή είχε κάτι το ξεχωριστό, το πολύ φιλικό, το Νεχωρίτικο.

Καλά "πουρέψαμε" όσοι πήγαμε και όποιος δεν ήρθε σίγουρα έχασε.

Το Διοικητικό Συμβούλιο προγραμμάτισε και οργάνωσε πολύ καλά αυτή την εκδήλωση που έκανε ο Σύλλογος για πρώτη φορά εκτός Αθηνών και θα δώσει κι άλλες ευκαιρίες για τέτοια ανταμώματα αξέχαστα.

Καλή αντάμωση Νεχωρίτες και πάντα τέτοια, περιφερειακά ανταμώματα.
N.M.

Στα μεταχτά...

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

✓ Αν και έχει αναφερθεί σε άλλη στήλη, θεωρούμε υποχρέωση μας να συγχαρούμε και να ευχαριστήσουμε όλους αυτούς που συμμετείχαν στο "Νεχωρίτικο αντάμωμα" στη Ναύπακτο στις 13/11/2005. Η επιτυχία ήταν τόσο μεγάλη, που ακόμα «μολογάνε» για την καταπληκτική αυτή συνάντηση.

✓ Η Δασική Υπηρεσία Ναυπάκτου για την ηλεκτροδότηση του Παλιονέχωρου γνωμοδότησε θετικά -όπως πληροφορηθήκαμε- και έστειλε έγγραφο προς τη ΔΕΗ, η οποία θα καθορίσει και θα κοινοποιήσει το κόστος στο Δήμο. Θα παρακο-

λουθήσουμε την εξέλιξη, οπότε με συντονισμένες ενέργειες Τοπικού Συμβουλίου και Συλλόγου να γίνει η χρηματοδότηση του έργου από το Δήμο, τη Νομαρχία ή από άλλη Υπηρεσία.

✓ Το υπόγειο του Κοινοτικού Καταστήματος είναι πλέον ελεύθερο. Ο Αλέκος και ο Σωτήρης θα ενοικιάσουν σπίτι στο χωριό.

✓ Άρχισαν κατά κάποιο τρόπο διάφορες ενέργειες και εργασίες στην πηγή Λιμστά (υδρομάστευση, αίτηση για ηλεκτροδότηση κλπ.) με στόχο τη μελλοντική μεταφορά του νερού στο υδραγωγείο του Χωριού.

Ο Δήμαρχος Πλατάνου εύχεται σε όλους τους Νεχωρίτες Χαρούμενα Χριστούγεννα Ειρηνικό και Δημιουργικό το 2006.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΑΣ...

Δευτέρα 12 Δεκεμβρίου. Ημέρα επιστροφής από το δίμηνο ταξίδι μας στην Αμερική. Είμαστε στη μέση της αεροπορικής πτήσης. Με δυσκολία σέρνω το χέρι μου πάνω στ' άψυχο χαρτί για να αποτυπώσω σ' αυτό κάποιες σκέψεις και συναισθήματα.

Για μας αυτό το ταξίδι ήταν πλούτος ψυχής!

Όλες τις μέρες νιώθαμε χαρά και συγκίνηση αφού η καρδιά κάθε ξενιτεμένου Νεχωρίτη που συναντούσαμε χτυπούσε δυνατά. Όλοι καλόκαρδα μας υποδέχτηκαν μας φιλοξένησαν και μας αγάπησαν. Στις 20 Νοεμβρίου στο εστιατόριο του Γιάννη Μπαλαφούτα, με ομόφωνη απόφαση του Συλλόγου έγινε για μένα και τη σύζυγό μου τιμητική εκδήλωση -τραπέζι αγάπης- μέσα σε κλίμα Νεχωρίτικης φιλοξενίας.

Είχα την ευκαιρία να παραστώ σε συνεδρίαση του Συλλόγου. Κύριο μέλημά τους κι έγνοια τους ήταν τα προβλήματα του χωριού. Μέσα στις συζητήσεις τους έβγαινε ο πόνος τους για την εγκατάλειψη του δρόμου προς Ψηλό Σταυρό ποτισμένου με δικό τους αίμα και ιδρώτα, την αδιαφορία των υπευθύνων για το κομμάτι του δρόμου που μπαίνουμε στο χωριό, τη θέληση για την αποκατάσταση στο εξακλήσι των Αγίων Αποστόλων, την επάρκεια του πόσιμου νερού και τη διαβίωση των κατοίκων του χωριού τους χειμερινούς μήνες.

Με το θάρρος της γνώμης και από προσωπικά βιώματα τολμώ να κάνω κάποιες διαπιστώσεις:

Οι ξενιτεμένοι Νεχωρίτες -Είναι καταξιωμένοι επαγγελματίες στο χώρο των επιχειρήσεων κι έχουν ξεχωρίσει από άλλους λαούς.
-Έχουν διακριθεί και στο

χώρο των επιστημών με λαμπρούς επιστήμονες και πολλές νέες και νέους να φοιτούν στα καλύτερα Πανεπιστήμια.

-Έχουν άριστες διαπροσωπικές σχέσεις, συνεργασία και αγάπη. Συντρέχουν σε όλες τις εκδηλώσεις χαράς και λύπης.

-Διατηρούν με συγκινητικό τρόπο τα ήθη και έθιμα του και τις παραδόσεις στη δεύτερη πατρίδα τους και προσπαθούν να τα μεταφέρουν στη δεύτερη γενιά στα παιδιά τους. Εδώ θα ήθελα να συγχαρώ τα παιδιά προσωπικά, γιατί συνεχίζουν την παράδοση. Ξεχωρίζουν τα Νεχωριτόπουλα στην Αμερική με το ήθος τους, και τις επιδόσεις τους στα γράμματα. Χορεύουν θαυμάσια ελληνικούς χορούς και τραγουδούν τα ελληνικά τραγούδια. Μπράβο τους!

-Ο Σύλλογος ξεχωρίζει από όλους τους Συλλόγους στην Αμερική. Αξίζουν συγχαρητήρια σε όλα τα μέλη και ιδιαίτερα στον άξιο Πρόεδρό τους που χρόνια τώρα αγωνίζεται σαν ακούραστος εργάτης.

Αισθάνομαι την υποχρέωση να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες μας.

-Προς τον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ/κού Συμβουλίου του Συλλόγου για την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε προς τιμή μας.

-Προς τα αδελφία μας κατά κύριο λόγο, συγγενείς και φίλους για τη φιλοξενία τους και την ΑΓΑΠΗ τους.

Ευχόμαστε ολόψυχα σε όλους:

Καλές γιορτές!
Υγεία ατομική, οικογενειακή ευτυχία και Στο Σύλλογο ευδόωση και πραγμάτωση των σκοπών του.

Ελένη & Αντώνης Μασγάλας

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΑΠΑ-ΝΙΚΟΥ ΣΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΤΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

Αγαπητοί μου χωριανοί

Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος και ενθουσιασμένος, γιατί αυτή την όμορφη στιγμή είμαι ανάμεσα και μαζί με τους παρειπιδημούντες ενορίτες μου και αγαπητούς μου χωριανούς.

Η ωραία μας αυτή και σημαντική μας εκδήλωση, αυτή η αντάμωσή μας, δεν προσφέρεται για μεγάλους λόγους τούτη τη στιγμή, αλλά για οπουδαία και σοβαρά μηνύματα, τα οποία μας οδηγούν και θα μας οδηγήσουν για το μέλλον του απανταχού Νεχωρίτη και για το μέλλον του αγαπητού μας χωριού.

Και για το σπουδαιότερο απ' όλα αυτά τα μηνύματα είναι ότι οι Νεχωρίτες ενωμένοι και αγαπημένοι μεγαλοουργούν και πετυχαίνουν πολλά και αυτό το αποδεικνύουμε και σήμερα για μια

ακόμα φορά. Το μαρτυρεί και η σημερινή μας αυτή αντάμωση που αν και πραγματοποιείται για πρώτη φορά εκτός Αθηνών και σε καιρούς δύσκολους και χαλεπούς στέφεται με μεγάλη επιτυχία και η υπόσχεση και υποχρέωση όλων μας είναι να συνεχίσουμε τέτοιου είδους εκδηλώσεις και ανταμώσεις.

Θέλω προσωπικά να συγχαρώ αυτούς που σκέφτηκαν και οργάνωσαν και πραγματοποίησαν την όμορφη αυτή εκδήλωσή μας, όπως επίσης και όλους όσους συμμετέχουν και είναι εδώ σήμερα, και να ευχηθώ σε όλους υγεία και προκοπή οικογενειακή και προσωπική και ο κάθε απανταχού ευρισκόμενος Νεχωρίτης να είναι περήφανος, γιατί είναι Νεχωρίτης.

Συγχαρητήρια στο Σύλλογό μας και καλή διασκέδαση.

Σας ευχαριστώ πολύ